

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการให้คำแนะนำความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครุภู่สอนที่มีต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัยชั้นประถม ศึกษาปีที่ ๗ ซึ่งตอนโดยกลุ่มตัวอย่างประจำการที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนจำนวน ๑๖๐ คน ครุภู่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ จำนวน ๑๗๖ คน และนิสิตผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตาราง และความเรียง โดยแยกการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น ๔ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามและสภาพที่ว่าไปของโรงเรียน

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นของครุและผู้บริหารโรงเรียนต่อปัญหาการสอนในด้านความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการจัดการเรียนการสอน การบริหารและบริการ ผู้ปกครองและชุมชน นักเรียน จริยศึกษา พลศึกษา ดนตรี-นาฏศิลป์ ศิลปศึกษา กิจกรรมสร้างนิสัย การอ่านและการเมินผล กลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๑๙

ตอนที่ ๓ วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครุภู่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗

ตอนที่ ๔ แนวทางในการแก้ปัญหางานประจำของผู้บริหารโรงเรียน และครุภู่สอนชั้นประถม ศึกษาปีที่ ๗

ตอนที่ ๑ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามและสภาพทั่วไปของโรงเรียน

ตารางที่ ๙

ผู้บริหารโรงเรียน ครุภูสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ จำแนกตาม เพศ

เพศ	ผู้บริหารโรงเรียน			ครุภูสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗			รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ชาย	๕๖	๒๘.๗๕	๕๖	๗๑.๙๒	๑๐๒	๗๐.๗๖	
หญิง	๑๑๔	๕๑.๒๕	๗๒๐	๒๘.๑๘	๔๓๔	๒๙.๑๔	
รวม	๑๗๐	๑๐๐.๐๐	๑๒๘	๑๐๐.๐๐	๕๓๖	๑๐๐.๐๐	

จากตารางที่ ๙ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นหญิง คือ เป็นหญิงถึง
ร้อยละ ๕๑.๒๕ ที่เหลือเป็นชายร้อยละ ๒๘.๗๕ เช่นเดียวกันกับครุภูสอน ที่เป็นหญิงถึง
ร้อยละ ๒๙.๑๔ เป็นชายเพียงร้อยละ ๗๐.๙๒ เมื่อพิจารณาจากกลุ่มประชากรทั้งหมด กลุ่ม
ตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ ๒๙.๑๔ ที่เหลือ เป็นชาย คือร้อยละ ๗๐.๗๖

ตารางที่ ๑๐

ผู้บริหารโรงเรียน ครุภูสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ จำแนกตามอายุ

อายุ	ผู้บริหารโรงเรียน			ครุภูสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗			รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่า ๒๐ ปี	-	-	๑๑	๖.๒๕	๑๑	๗.๗๗	
๒๑ ถึง ๓๐ ปี	๗๔	๔๖.๒๕	๑๒๙	๗๓.๗๐	๒๐๗	๖๐.๔๒	
๓๑ ถึง ๔๐ ปี	๖๐	๓๔.๕๐	๗๗	๔๙.๗๕	๘๗	๕๗.๖๖	
๔๑ ถึง ๕๐ ปี	๑๗	๙.๒๕	๗	๔.๗๐	๒๐	๕.๙๕	
๕๑ ถึง ๖๐ ปี	๕	๒.๗๕	-	-	๕	๑.๔๔	
มากกว่า ๖๐ ปี	๕	๒.๗๐	-	-	๕	๑.๑๙	
รวม	๑๗๐	๑๐๐.๐๐	๑๒๘	๑๐๐.๐๐	๕๓๖	๑๐๐.๐๐	

จากตารางที่ ๑๐ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีอายุระหว่าง ๒๙ ถึง ๓๐ ปี มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาตามลำดับคือ อายุ ๓๑ ถึง ๔๐ ปี คือร้อยละ ๗๗.๕๐ อายุมากกว่า ๖๐ ปี มีน้อยที่สุด คือร้อยละ ๒.๕๐ และอายุในช่วงต่ำกว่า ๒๐ ปี ไม่มีเลย ส่วนครูผู้สอน ขั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ที่มีอายุระหว่าง ๒๙ ถึง ๓๐ ปี มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๗๓.๗๐ รองลงมาตามลำดับ คืออายุ ๓๑ ถึง ๔๐ ปี ร้อยละ ๑๘.๗๕ และอายุเกิน ๕๐ ปี ไม่มีเลย เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด จะเห็นได้ว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ที่มีอายุระหว่าง ๒๙ ถึง ๓๐ ปี มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๖๐.๕๒ และช่วงอายุมากกว่า ๖๐ ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ ๑.๑๙

ตารางที่ ๑๑

ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนขั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำแนกตามวุฒิ

วุฒิ	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูผู้สอน		รวม		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่มีวุฒิครู	๒	๑.๒๕	๒๗	๗๕.๗๔	๒๙	๕.๖๗	
ป.กศ.หรือเทียบเท่า	๑๙	๑๑.๘๘	๕๗	๑๐.๑๑	๗๖	๔๑.๔๗	
ป.กศ.สูง พ.ม.หรือเทียบเท่า	๕๙	๓๖.๘๘	๙๙	๑๗.๐๗	๑๕๘	๔๖.๕๖	
ปริญญาตรี	๙๐	๕๐.๐๐	๑๒	๒.๘๒	๙๒	๔๗.๓๘	
รวม		๓๖๐	๑๐๐.๐๐	๓๗๖	๑๐๐.๐๐	๗๓๖	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๑ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีวุฒิปริญญาตรี มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๕๐.๐๐ รองลงมาตามลำดับ คือ ผู้บริหารโรงเรียนที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง พ.ม. หรือ เทียบเท่า ร้อยละ ๓๖.๘๘ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารโรงเรียนที่ไม่มีวุฒิครู ร้อยละ ๑.๒๕ ทางด้านครูผู้สอน ผู้มีวุฒิป.กศ.สูง พ.ม. หรือ เทียบเท่า มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๗๕.๗๔ รองลงมาตามลำดับ คือ ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่า ร้อยละ ๑๐.๑๑ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ผู้มีวุฒิปริญญาตรี ร้อยละ ๒.๘๒

เมื่อพิจารณาจากกลุ่มประชากรทั้งหมดจะเห็นว่า ผู้มีภูมิปัญญาสูง พ.ม.หรือเทียบเท่า มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๕๙.๕๖ ผู้ไม่มีภูมิปัญญา จำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ ๘.๖๗

ตารางที่ ๑๒

ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำแนกตามหน้าที่ปัจจุบัน

หน้าที่	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูผู้สอนชั้นป. ๓		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครูใหญ่	๖๔	๔๐.๐๐	-	-	๖๔	๗๕.๐๕
ผู้ช่วยครูใหญ่	๓๖	๒๒.๕๐	-	-	๓๖	๑๐.๗๗
หัวหน้าสายวิชาการ	๖๐	๓๗.๕๐	-	-	๖๐	๗๗.๕๖
ครูผู้สอน	-	-	๑๗๖	๑๐๐.๐๐	๑๗๖	๔๒.๘๘
รวม	๑๖๐	๑๐๐.๐๐	๑๗๖	๑๐๐.๐๐	๓๓๖	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๒ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียน ที่ทำงานในหน้าที่ครูใหญ่ มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๔๐.๐๐ รองลงมาที่หัวหน้าสายวิชาการ ร้อยละ ๓๗.๕๐ และที่น้อยที่สุด ก็คือ ผู้บริหารที่ทำหน้าที่ผู้ช่วยครูใหญ่ คือร้อยละ ๒๒.๕๐ ทางด้านครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ นั้นไม่มีผู้ใดทำหน้าที่บริหาร เป็นครูผู้สอนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

เมื่อพิจารณาจากกลุ่มประชากรทั้งหมด จะเห็นว่าผู้ทำหน้าที่สอนมีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๕๙.๕๖ รองลงมา คือผู้ทำหน้าที่ครูใหญ่ ร้อยละ ๗๕.๐๕ หัวหน้าสายวิชาการ ร้อยละ ๗๗.๕๖ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือผู้ทำหน้าที่ผู้ช่วยครูใหญ่ คือร้อยละ ๑๐.๗๗

ตารางที่ ๑๗

ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนขั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศึกษาฯ ๒๕๒๑

จำนวนบุคคลที่มีประสบการณ์ ในการสอน	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูผู้สอน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีประสบการณ์	๑๐๗	๖๔.๓๗	๕๙	๗๗.๕๗	๑๖๖	๕๘.๒๔
๑ - ๔ ปี	๔๗	๓๕.๖๓	๑๗	๖๖.๕๗	๗๔	๕๙.๗๖
มากกว่า ๔ ปี	-	-	-	-	-	-
รวม	๑๖๐	๑๐๐.๐๐	๗๗๖	๑๐๐.๐๐	๙๓๖	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๗ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่ไม่มีประสบการณ์การสอนตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศึกษาฯ ๒๕๒๑ มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๖๔.๓๗ รองลงมาคือ มีประสบการณ์ในการสอนดังกล่าว ๑-๔ ปี ร้อยละ ๓๕.๖๓ และไม่มีผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์มากกว่า ๔ ปี ในด้านครูผู้สอนมีประสบการณ์ ๑-๔ ปี มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๖๖.๕๗ รองลงมาตามลำดับ คือไม่มีประสบการณ์ ร้อยละ ๗๗.๕๗ และมีประสบการณ์มากกว่า ๔ ปี ไม่มี

เมื่อพิจารณาประชากรทั้งหมดจะเห็นว่า ผู้มีประสบการณ์การสอน ๑-๔ ปี มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๕๙.๗๖ รองลงมาตามลำดับ คือผู้ไม่มีประสบการณ์ ร้อยละ ๕๘.๒๔ และไม่มีผู้ใดมีประสบการณ์การสอนมากกว่า ๔ ปี

ตารางที่ ๐๔

ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำแนกตามประสบการณ์ที่เคยสอน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๗๑

ประสบการณ์การสอน	ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓			รวม		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยสอน	๑๒๘	๖๐.๐๐	-	-	๑๒๘	๓๘.๑๐
ต่ำกว่า ๑ ปี	๒๙	๑๓.๑๓	๕๕	๓๐.๖๘	๕๕	๑๖.๐๗
๑ - ๕ ปี	๑๙	๙.๘๗	๑๙๒	๖๕.๓๒	๑๙๒	๕๕.๘๗
รวม	๒๖๖	๑๐๐.๐๐	๕๗๒	๑๐๐.๐๐	๕๗๒	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๐๔ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่ไม่เคยสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๗๑ มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๖๐.๐๐ ผู้บริหารโรงเรียนที่เคยมีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า ๑ ปี มีจำนวนรองลงมา คือร้อยละ ๑๓.๑๓ และประสบการณ์ในการสอนของผู้บริหารโรงเรียนที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ๑ ปีขึ้นไปร้อยละ ๙.๘๗ สำหรับครูผู้สอนที่เคยมีประสบการณ์ในการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มากที่สุด คือ ๑ ปีขึ้นไปร้อยละ ๖๕.๓๒ รองลงมา คือมีประสบการณ์ต่ำกว่า ๑ ปี มีจำนวนร้อยละ ๓๐.๖๘ เมื่อพิจารณากลุ่มประชากรทั้งหมด จะเห็นว่า จำนวนผู้เคยมีประสบการณ์ในการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๑ ปีขึ้นไปมากที่สุด คือร้อยละ ๕๕.๘๗ รองลงมาคือ ผู้ไม่เคยสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เลยมีจำนวน ร้อยละ ๓๘.๑๐ และที่น้อยที่สุดคือ ผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า ๑ ปี คือร้อยละ ๑๖.๐๗

ตารางที่ ๑๕

สถานภาพของโรงเรียน จำแนกตามระดับชั้นที่เปิดทำการสอน

ระดับชั้นที่เปิดทำการสอน	จำนวน	ร้อยละ
อนุบาล ถึง ประถมศึกษาปีที่ ๔	๒	๐.๖๐
อนุบาล ถึง ประถมศึกษาปีที่ ๖	๒๗๒	๖๓.๐๙
อนุบาล ถึง มัธยมศึกษาปีที่ ๓	๘๗	๒๔.๗๐
อนุบาล ถึง มัธยมศึกษาปีที่ ๖	๑๗	๓.๖๗
ประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึง ประถมศึกษาปีที่ ๖	๑๐	๒.๔๕
ประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึง มัธยมศึกษาปีที่ ๓	๑๕	๔.๔๖
ประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึง มัธยมศึกษาปีที่ ๖	๑	๐.๓๐
รวม		๓๓๖ ๙๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๕ จะเห็นได้ว่า โรงเรียนส่วนใหญ่เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล ถึงประถมศึกษาปีที่ ๖ มากรีดสุด คือร้อยละ ๖๓.๐๙ รองลงมาคือ โรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ร้อยละ ๒๔.๗๐ ประถมศึกษาปีที่ ๑ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ร้อยละ ๔.๔๖ อนุบาลถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ร้อยละ ๓.๖๗ ประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงประถมศึกษาปีที่ ๖ ร้อยละ ๒.๔๕ อนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ ๔ ร้อยละ ๐.๖๐ และระดับชั้นที่โรงเรียนเปิดทำการสอนน้อยที่สุดคือ ระดับชั้นตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึง มัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีเพียงร้อยละ ๐.๓๐

ตารางที่ ๑๖

สถานภาพของโรงเรียน จำแนกตามจำนวนครูในโรงเรียน

จำนวนครูที่ทำการสอนในโรงเรียน	ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนตอบรวมกัน	
	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน ๒๐ คน	๗๙	๒๓.๕๙
๒๑ ถึง ๔๐ คน	๑๑๘	๓๕.๗๗
๔๑ ถึง ๖๐ คน	๙๕	๒๘.๒๗
๖๑ ถึง ๘๐ คน	๒๗	๘.๘๕
๘๑ ถึง ๑๐๐ คน	๑๖	๕.๗๖
มากกว่า ๑๐๐ คน	๕	๑.๕๕
รวม		๗๗๖ ๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๖ จะเห็นได้ว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีจำนวนครูที่ทำการสอนในโรงเรียนตั้งแต่ ๒๑ ถึง ๔๐ คน มากที่สุด คือร้อยละ ๓๕.๗๗ รองลงมาคือ โรงเรียนที่มีครูตั้งแต่ ๔๑ ถึง ๖๐ คน ร้อยละ ๒๘.๒๗ โรงเรียนที่มีจำนวนครูไม่เกิน ๒๐ คน มีร้อยละ ๒๓.๕๙ โรงเรียนที่มีจำนวนครูตั้งแต่ ๖๑ ถึง ๘๐ คน มีร้อยละ ๘.๘๕ โรงเรียนที่มีครูตั้งแต่ ๘๑ ถึง ๑๐๐ คน มีจำนวนร้อยละ ๕.๗๖ และโรงเรียนที่มีครูจำนวนมากคือ มากกว่า ๑๐๐ คน มีเพียงร้อยละ ๑.๕๕

ตารางที่ ๑๗

สถานภาพโรงเรียน จำแนกตามจำนวนนักเรียนในโรงเรียน

จำนวนนักเรียน	ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนตอบรวมกัน	
	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๕๐๐ คน	๗๗	๗๗.๐๗
๕๐๐ ถึง ๑,๐๐๐ คน	๑๐๖	๓๔.๗๕
๑,๐๐๑ ถึง ๑,๕๐๐ คน	๑๒๖	๓๗.๕๐
๑,๕๐๑ ถึง ๒,๐๐๐ คน	๗๗	๒๐.๘๒
๒,๐๐๑ คนขึ้นไป	๗๒	๒๐.๕๗
รวม		๗๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๗ จะเห็นได้ว่า โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ถึง ๑,๕๐๐ คน มีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ ๓๗.๕๐ รองลงมาตามลำดับคือ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ ๕๐๐ ถึง ๑,๐๐๐ คน มีร้อยละ ๓๔.๗๕ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนต่ำกว่า ๕๐๐ คน มีจำนวนร้อยละ ๗๗.๐๗ โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ ๑,๕๐๑ ถึง ๒,๐๐๐ คน มีจำนวนร้อยละ ๒๐.๘๒ และโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมากที่สุดคือ ๒,๐๐๑ คนขึ้นไป มีจำนวนอยู่ที่สุดคือ เพียงร้อยละ ๒๐.๕๗

ตารางที่ ๗

สถานภาพโรงเรียน จำแนกตามจำนวนครุภูส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗

จำนวนครุภูส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗	ผู้บริหารโรงเรียนและครุภูส่วนต่อบรรยากัน	
	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งแต่ ๑ ถึง ๓ คน	๑๗๙	๔๙.๗๗
๔ ถึง ๖ คน	๑๒๗	๓๖.๖๐
๗ ถึง ๙ คน	๕๒	๑๕.๔๔
๑๐ คนขึ้นไป	๒๒	๖.๔๔
รวม		๔๐๘
		๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๗ จะเห็นได้ว่า โรงเรียนที่มีจำนวนครุภูส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ตั้งแต่ ๑ ถึง ๓ คน มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๔๙.๗๗ รองลงมาตามลำดับคือ โรงเรียนที่มีจำนวนครุภูส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ จำนวน ๔ ถึง ๖ คน คือร้อยละ ๓๖.๖๐ โรงเรียนที่มีครุภูส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ตั้งแต่ ๗ ถึง ๙ คน มีจำนวนร้อยละ ๑๕.๔๔ และโรงเรียนที่มีจำนวนครุภูส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คือ เพียงร้อยละ ๖.๔๔

ตารางที่ ๑๙

สถานภาพโรงเรียนจำแนกตามจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗

จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗	ผู้บริหารโรงเรียนและครุพัสดุสอนตอบรวมกัน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๕๐ คน	๓๐	๘๐	๘.๙๒
ตั้งแต่ ๕๑ ถึง ๑๐๐ คน	๑๑๙	๒๗๐	๓๓.๗๔
๑๐๑ ถึง ๑๕๐ คน	๑๐๗	๒๐๐	๒๐.๐๖
๑๕๑ ถึง ๒๐๐ คน	๖๐	๑๗	๒๗.๘๖
๒๐๑ คนขึ้นไป	๓๓	๙	๑.๙๒
รวม		๗๗๖	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๙ จะเห็นได้ว่า โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗

ตั้งแต่ ๕๑ ถึง ๑๐๐ คน มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๓๓.๗๔ รองลงมาคือ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ตั้งแต่ ๑๐๑ ถึง ๑๕๐ คน คือร้อยละ ๒๐.๐๖ และ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ น้อยที่สุด คือต่ำกว่า ๕๐ คน มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ ๘.๙๒

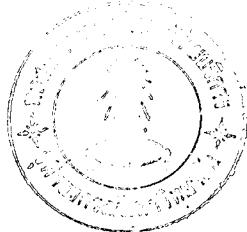
ตารางที่ ๒๐

สถานภาพโรงเรียน จำแนกตามห้องพิเศษต่าง ๆ นอกจากห้องเรียนในโรงเรียน

ห้องพิเศษต่าง ๆ ในโรงเรียน*	ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนตอบรวมกัน	
	จำนวน	ร้อยละ
ห้องสมุด	๗๓๐	๘๘.๙๑
ห้องดนตรี	๗๗๔	๘๓.๓๓
ห้องประชุม	๑๖๖	๔๙.๕๐
ห้องกีฬาในร่ม	๙๙	๒๔.๐๐
ห้องศิลปะ	๖๒	๑๖.๔๕
ไม่มีห้องพิเศษ	๖	๑.๗๕

*ในแบบสอบถามให้ตอบได้มากกว่า ๑ คําตอบ ตามสภาพความเป็นจริง

จากตารางที่ ๒๐ จะเห็นได้ว่า ห้องพิเศษที่โรงเรียนส่วนใหญ่มากที่สุด คือ ห้องสมุด มีร้อยละ ๘๘.๙๑ รองลงมาคือ ห้องประชุม ร้อยละ ๔๙.๕๐ ห้องดนตรี มีร้อยละ ๘๓.๓๓ ห้องกีฬาในร่ม ร้อยละ ๒๔.๐๐ ห้องศิลปะ ร้อยละ ๑๖.๔๕ และโรงเรียนไม่มีห้องพิเศษ มีร้อยละ ๑.๗๕

ตารางที่ ๒๑

สถานภาพโรงเรียน จำแนกตามบริเวณโรงเรียนที่ใช้สัดกิจกรรมการเรียนการสอน
และการพักผ่อนของนักเรียน

บริเวณโรงเรียนที่ใช้สัดกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
มีบริเวณกว้างพอสำหรับนักเรียนลงเล่นในสนามได้พร้อมกัน	๑๗๗	๕๐.๘๙
มีเพียงร่มเงาให้นักเรียนอุ่นมาหากิจกรรมได้	๑๐๒	๓๐.๓๖
มีบริเวณไม่เพียงพอ	๔๗	๑๗.๘๕
มีคลาสสำหรับพักผ่อน	๑๖	๔.๗๖
รวม		๓๓๖ ๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒๑ จะเห็นได้ว่า ร้อยละ ๕๐.๘๙ เป็นโรงเรียนที่มีบริเวณโรงเรียน กว้างพอสำหรับให้นักเรียนลงเล่นในสนามได้พร้อมกัน รองลงมาตามลำดับ คือ โรงเรียนที่มีเพียงร่มเงาสำหรับให้นักเรียนมาหากิจกรรมได้ มีร้อยละ ๓๐.๓๖ โรงเรียนที่มีบริเวณโรงเรียนไม่เพียงพอ มีร้อยละ ๑๗.๘๕ และโรงเรียนที่ปลูกสร้างคลาส สำหรับให้นักเรียนพักผ่อนและทำกิจกรรม มีร้อยละ ๔.๗๖

ตารางที่ ๒๒

สถานภาพของโรงเรียน จำแนกตามจำนวนครูที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะในด้านต่าง ๆ ในโรงเรียน

ครูที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะ*	ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนตอบรวมกัน	จำนวน	ร้อยละ
ค้านคนครรช	๔๐	๗๑.๙๐	
ค้านพลศึกษา	๘๙	๒๕.๗๐	
ค้านน้ำมันสีลป	๗๗	๙.๘๙	
ค้านศิลปะ	๙๙	๒๙.๔๖	
ค้านลูกเสือ	๗๙	๗๑.๓๐	
ค้านการสอนจริยศึกษา	๑	๐.๒๙	
ไม่มีครูที่มีความสามารถเฉพาะ	๔๔	๗๗.๐๙	

*ในแบบสอบถามให้ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ ตามลักษณะเป็นจริง

จากตารางที่ ๒๒ จะเห็นได้ว่า โรงเรียนที่มีครูที่มีความสามารถทางด้านศิลปะมีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๒๙.๔๖ รองลงมาคือ โรงเรียนที่มีครูที่มีความสามารถพิเศษทางค้านพลศึกษา มีร้อยละ ๒๕.๗๐ และโรงเรียนที่มีครูที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการสอนจริยศึกษา มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ ๐.๒๙

ตารางที่ ๒๓

ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามความสามารถทางด้าน

ความสามารถพิเศษ เฉพาะด้าน*	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูผู้สอน		รวม	
	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%
ด้านคณตรี	๔๙	๒๗.๕๐	๒๖	๑๔.๗๗	๗๐	๒๐.๕๘
ด้านนาฏศิลป์	๓๒	๒๐.๐๐	๗๗	๑๗.๖๗	๖๗	๑๗.๗๕
ด้านพลศึกษา	๙๙	๕๙.๒๕	๗๙	๔๙.๐๕	๑๕๙	๔๙.๔๗
ด้านศิลปะ	๑๒๕	๗๘.๗๗	๖๗	๓๕.๖๐	๑๙๙	๕๕.๙๕
ไม่มีความสามารถพิเศษ	๕๐	๒๕.๐๐	๔๐	๒๒.๗๗	๙๐	๒๓.๙๗

*ในแบบสอบถามให้ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ หมายเหตุความ เป็นจริง

จากตารางที่ ๒๓ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีความสามารถทางด้านศิลปะ มีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ ๗๘.๗๗ รองลงมาตามลำดับคือ ผู้บริหารที่มีความสามารถทางด้านพลศึกษา ร้อยละ ๕๙.๒๕ ด้านคณตรี ร้อยละ ๒๗.๕๐ ไม่มีความสามารถพิเศษ ร้อยละ ๒๕.๐๐ และผู้บริหารโรงเรียนที่มีความสามารถทางด้านนาฏศิลป์มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ร้อยละ ๒๐.๐๐ สำหรับครูผู้สอนที่มีความสามารถทางด้านพลศึกษา มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๔๙.๐๕ รองลงมาตามลำดับคือ ครูผู้สอนที่มีความสามารถทางด้านศิลปะ ร้อยละ ๓๕.๖๐ ไม่มีความสามารถพิเศษ ร้อยละ ๒๒.๗๗ มีความสามารถทางด้านนาฏศิลป์ ร้อยละ ๑๗.๖๗ และครูผู้สอนที่มีความสามารถทางด้านคณตรี มีน้อยที่สุด คือร้อยละ ๑๔.๗๗

เมื่อพิจารณาอุปประชากรั้งหนึ่งพบว่า ผู้มีความสามารถทางด้านศิลปะมีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๔๙.๐๕ รองลงมาตามลำดับคือด้านพลศึกษา ร้อยละ ๔๙.๒๕ ไม่มีความสามารถพิเศษ ร้อยละ ๒๐.๐๐ ด้านคณตรี ร้อยละ ๒๗.๕๐ และผู้มีความสามารถพิเศษด้านนาฏศิลป์ มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ ๑๔.๗๗

ตารางที่ ๒๔

ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การเข้ารับการอบรมหรือ
ประชุมสัมมนา เกี่ยวกับการเตรียมการ และการใช้หลักสูตร프로그램ศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๑

การเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนา เกี่ยวกับ การเตรียมการและ การใช้หลักสูตร	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูผู้สอน	รวม			
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เคย	๑๑๔	๗๙.๒๕	๑๐๕	๕๙.๖๖	๒๑๙	๖๕.๗๖
ไม่เคย	๔๖	๒๘.๗๕	๗๗	๔๐.๓๔	๑๒๗	๓๔.๒๔
รวม	๑๖๐	๑๐๐.๐๐	๑๘๒	๑๐๐.๐๐	๓๔๖	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒๔ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่เคยเข้ารับการอบรม
ประชุมสัมมนา เกี่ยวกับการเตรียมการและการใช้หลักสูตร програмศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๑
มีจำนวนมากกว่า ผู้ไม่เคยเข้ารับการอบรม คือร้อยละ ๗๙.๒๕ ผู้ไม่เคยเข้ารับการอบรม
ประชุมสัมมนา มีร้อยละ ๒๘.๗๕ สำหรับครูผู้สอนก็ เช่นกันผู้เคยเข้ารับการอบรมการเตรียม
การและการใช้หลักสูตรมีมากกว่าผู้ไม่เข้ารับการอบรม คือร้อยละ ๕๙.๖๖ ผู้ไม่เคยเข้ารับ
การอบรมมีน้อยกว่า คือร้อยละ ๔๐.๓๔

เมื่อพิจารณาอยู่ในประชากรทั้งหมด พบร่วม ผู้เคยเข้ารับการอบรมการเตรียมการ
และการใช้หลักสูตรมีมากที่สุด คือร้อยละ ๖๕.๗๖ ผู้ไม่เคยเข้ารับการอบรมดังกล่าวมีจำนวน
ร้อยละ ๓๔.๒๔

ตารางที่ ๒๕

ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสภาพการจัดทำหลักสูตร แผนการสอน คู่มือการวัดและประเมินผลและสื่อการเรียน ของโรงเรียน คู่มือการวัดและประเมินผลและสื่อการเรียน ของโรงเรียน

สภาพการจัดทำหลักสูตร แผนการสอน คู่มือการวัดและประเมินผล และการวัดและประเมินผล สื่อการเรียนของโรงเรียน	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูผู้สอน	รวม			
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพียงพอ	๑๖๑	๗๕.๖๗	๑๑๙	๖๓.๖๗	๒๗๐	๖๙.๓๕
ไม่เพียงพอ	๓๙	๒๔.๓๓	๖๕	๓๖.๓๓	๙๐๙	๓๐.๖๕
รวม	๑๖๐	๑๐๐.๐๐	๑๘๔	๗๐๐.๐๐	๒๖๙	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒๕ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีความเห็นว่า โรงเรียนจัดทำหลักสูตร แผนการสอน คู่มือการวัดและประเมินผลและสื่อการเรียน มีจำนวนเพียงพอ มีมากที่สุด คือร้อยละ ๗๕.๖๗ ผู้บริหารโรงเรียนที่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอ มีจำนวน ๒๔.๓๓ ร้อยละ ๒๔.๓๓ ทางด้านครูผู้สอน ที่มีความเห็นว่า โรงเรียนจัดทำหลักสูตร แผนการสอน คู่มือการวัดและประเมินผลและสื่อการเรียน มีจำนวนเพียงพอ มีมากที่สุด คือร้อยละ ๖๓.๖๗ คู่ผู้สอนที่มีความเห็นว่า ไม่เพียงพอ มีร้อยละ ๓๖.๓๓

เมื่อพิจารณาจากลุ่มประชากรทั้งหมด พบร้า ผู้มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนมีหลักสูตร แผนการสอน คู่มือการวัดและประเมินผลและสื่อการเรียน มีจำนวนเพียงพอ มีมากที่สุด คือร้อยละ ๖๙.๓๕ ผู้ที่มีความเห็นว่า โรงเรียนมีเอกสารตังกล่าวไม่เพียงพอ มีร้อยละ ๓๐.๖๕

ตารางที่ ๒๖

ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน จำแนกตามสภาพการจัดหนังสือแบบ เรียน และ
หนังสืออ่านประกอบ

สภาพการจัดหนังสือแบบ เรียนและหนังสือ อ่านประกอบของ โรงเรียน	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูผู้สอน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพียงพอ	๑๖๐	๗๕.๐๐	๑๐๔	๕๙.๖๕	๒๖๔	๙๖.๙๖
ไม่เพียงพอ	๕๐	๒๕.๐๐	๗๗	๔๐.๓๕	๑๒๗	๔๓.๐๔
รวม	๑๖๐	๑๐๐.๐๐	๑๘๑	๑๐๐.๐๐	๓๙๑	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒๖ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีความเห็นว่า โรงเรียนจัดหนังสือแบบ เรียน และหนังสืออ่านประกอบไว้เพียงพอแล้ว มีมากที่สุด คือร้อยละ ๗๕.๐๐ ผู้บริหารโรงเรียนที่มีความเห็นว่า โรงเรียนยังจัดหนังสือแบบ เรียน และหนังสืออ่านประกอบ ยังไม่เพียงพอ มีจำนวนร้อยละ ๒๕.๐๐ ทางด้านครูผู้สอนที่มีความเห็นว่า โรงเรียนจัดหนังสือแบบ เรียน และหนังสืออ่านประกอบไว้เพียงพอแล้วมีจำนวนมากกว่า ครูผู้สอนที่มีความเห็นว่าไม่เพียงพอ คือมีจำนวนร้อยละ ๕๙.๖๕ และ ๔๐.๓๕ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากกลุ่มประชากรทั้งหมด จะพบว่า ผู้มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนจัดหนังสือแบบ เรียน และหนังสืออ่านประกอบไว้เพียงพอแล้ว มีมากกว่า ผู้มีความคิดเห็นว่า ยังไม่เพียงพอ คือ มีจำนวนร้อยละ ๖๖.๙๖ และ ๓๓.๐๔ ตามลำดับ

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนต่อปัญหาการสอนในด้านความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการจัดการเรียนการสอน การบริหารและการบริการ ผู้บังคับบอกรองและชุมชนนักเรียน จริยศึกษา พลศึกษา คณศรี-นาฏศิลป์ ศิลปศึกษา กิจกรรมสร้างนิสัย การวัดและประเมินผล กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑

ตารางที่ ๔๗

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในด้านความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการจัดการเรียนการสอน

ข้อ	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหาร ร.ร.		ครูผู้สอน	
		X	S.D. ความหมาย	X	S.D. ความหมาย
๑.	การเตรียมความพร้อมของครูก่อนใช้แผนการสอน	๒.๘๗ ๙.๒๖	ปานกลาง	๒.๗๒ ๐.๗๗	น้อย
๒.	การเลือกกิจกรรมให้สอดคล้องกับศรีดประติมาวันและสภาพแวดล้อมของนักเรียน	๒.๕๙ ๐.๖๙	น้อย	๒.๒๗ ๐.๘๙	น้อย
๓.	การใช้วิธีการสอนที่เอื้อต่อการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย เช่น การสอนแบบสาหร่าย การแสดงบทบาทสมมติ การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ ๆ ฯลฯ	๒.๙๖ ๐.๙๕	ปานกลาง	๒.๖๖ ๐.๙๕	ปานกลาง
๔.	การจัดหาและสร้างสื่อการเรียนที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน	๓.๐๖ ๐.๙๕	ปานกลาง	๒.๙๒ ๐.๙๕	ปานกลาง
๕.	การจัดกิจกรรมพิเศษในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย เช่น การแข่งขันกีฬา สี การประกวด rhythmic การจัดนิทรรศการ และการแสดงต่าง ๆ ฯลฯ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน	๒.๗๙ ๐.๙๙	น้อย	๒.๖๕ ๑.๙๗	ปานกลาง

ตารางที่ ๒๗

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความก้าวหน้าการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ในด้านความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการจัดการเรียนการสอน (ต่อ)

ข้อ รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหาร ร.ร.			ครูผู้สอน		
	X S.D.	ความหมาย	X S.D.	ความหมาย		
๖. วิธีปฏิบัติในการวัดและประเมินผล นักเรียนในการเรียนกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัย	๒.๗๕ ๐.๗๗	น้อย	๒.๒๗ ๐.๒๙	น้อย		
๗. เวลาที่จะใช้ในการจัดกิจกรรม สอนช้อมเสริม	๒.๘๙ ๐.๙๖	ปานกลาง	๒.๗๙ ๐.๐๙	น้อย		
๘. การสอนนักเรียนให้บรรลุผลตาม จุดมุ่งหมายในเรื่องทักษะพิเศษ ต่าง ๆ เช่น ดนตรี - นาฏศิลป์ พลศึกษาฯลฯ	๒.๙๖ ๐.๙๙	ปานกลาง	๒.๔๗ ๐.๙๗	น้อย		

จากตารางที่ ๒๗ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่า ความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการจัดการเรียนการสอน มีปัญหาในระดับปานกลางในเรื่อง การเตรียมความพร้อมของครุภัณฑ์แผนการสอน การใช้เครื่องสอนที่เอื้อต่อการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย เช่น การสอนแบบสาธิต การแสดงบทบาทสมมติ การสอนแบบกลุ่มล้มพื้นที่ฯลฯ การจัดทำและสร้างสื่อการเรียนที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน เวลาที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมสอนช้อมเสริม การสอนนักเรียนให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายในเรื่องทักษะพิเศษต่าง ๆ เช่น ดนตรี-นาฏศิลป์ พลศึกษาฯลฯ มีปัญหาในระดับน้อยในเรื่อง การเลือกกิจกรรมให้สอดคล้องกับวิตประจวบและสภาพแวดล้อมของนักเรียน การจัดกิจกรรมพิเศษในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย เช่น การแบ่งชั้นกีฬาสี การประกวดมวยไทย การจัดนิทรรศการ และการแสดงต่าง ๆ ฯลฯ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน วิธีปฏิบัติในการวัดและประเมินผลนักเรียนในการเรียนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ในด้านนี้ไม่มีข้อใดเป็นปัญหาในระดับมากและมากที่สุด

สำหรับครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มีความเห็นว่า มีปัญหาในระดับปานกลางในเรื่อง การใช้วิธีการสอนที่เอื้อต่อการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย เช่น การสอนแบบสาหร่าย การแสดงงบทบาทสมมติ การสอนแบบกลุ่มสืบพันธุ์ฯลฯ การจัดหาและสร้างสื่อการเรียนที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมพิเศษในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย เช่น การแข่งขันกีฬาสี การประกวดนรรยาท การจัดนิทรรศการ และการแสดงต่าง ๆ ฯลฯ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน มีปัญหาในระดับน้อยในเรื่อง การเตรียมความพร้อมของครูก่อนใช้แผนการสอน การเลือกกิจกรรมให้สอดคล้องกับวิธีดีประจำวันและสภาพแวดล้อมของนักเรียน วิธีปฏิบัติในการรักและประเมินผลนักเรียนในการเรียนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย เวลาที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมสอนช่วงม. เสริม การสอนนักเรียนให้บรรลุผลตามจุดยุ่งหมายในเรื่องทักษะพิเศษต่าง ๆ เช่น คณตรี-นายศิลป์ พลศึกษา ฯลฯ ในด้านนี้ไม่มีข้อใดเป็นปัญหาในระดับมากและมากที่สุด

ตารางที่ ๒๘

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความติด เห็นด้วยปัญหาการสอนกลุ่มสร้าง
เสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในค้านการบริการ
และบริการ

ข้อ	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูผู้สอน	
		X S.D.	ความหมาย	X S.D.	ความหมาย
๑. การจัดทำเอกสารหลักสูตร คู่มือครู แผนการสอน	๒.๖๔ ๑.๓๖	ปานกลาง	๒.๕๙ ๑.๐๓	น้อย	
๒. การได้รับความช่วยเหลือแนะนำ ทางวิชาการด้านการสอนกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัยจากศึกษานิเทศก์ หรือครูใหญ่ และครูวิชาการ	๓.๐๓ ๐.๙๙	ปานกลาง	๒.๕๙ ๑.๐๗	น้อย	
๓. การประชุม อบรม เพิ่มพูนความรู้ ทักษะและวิธีการสอนแก่ครูใน เรื่องจริยศึกษา ศิลปศึกษา ดนตรี-นาฏศิลป์ และพลศึกษา	๒.๔๙ ๐.๙๖	น้อย	๒.๖๙ ๐.๙๕	ปานกลาง	
๔. การทางบประมาณ ค่าใช้จ่าย ในการสร้างสื่อการเรียน และ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ต่าง ๆ	๒.๖๙ ๑.๗๗	ปานกลาง	๒.๕๙ ๑.๕๐	ปานกลาง	
๕. การจัดมุ่งหนังสือหรือห้องสมุด สำหรับให้นักเรียนค้นคว้า	๒.๖๙ ๑.๗๖	ปานกลาง	๒.๕๙ ๑.๗๐	ปานกลาง	

จากตารางที่ ๒๘ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่า การบริหาร
และบริการมีปัญหาในระดับปานกลางในเรื่อง การจัดทำเอกสารหลักสูตร คู่มือครู แผนการสอน
การได้รับความช่วยเหลือแนะนำทางวิชาการด้านการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยจากศึกษา
นิเทศก์ หรือครูใหญ่และครูวิชาการ การทางบประมาณค่าใช้จ่ายในการสร้างสื่อการเรียน
และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ การจัดมุ่งหนังสือหรือห้องสมุดสำหรับให้นักเรียนค้นคว้า
ส่วนเรื่องที่มีปัญหาน้อยคือเรื่อง การประชุม อบรม เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และวิธีการสอนแก่ครูใน
เรื่องจริยศึกษา ศิลปศึกษา ดนตรี-นาฏศิลป์ และพลศึกษา ในด้านนี้ไม่มีข้อใด เป็นปัญหามากและ
มากที่สุด

สำหรับครูผู้สอน มีความเห็นว่า มีปัญหาในระดับปานกลางในเรื่อง การประชุม อบรม เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และวิธีสอนแก่ครูในเรื่องการศึกษา ศิลปศึกษา ดนตรี-นาฏศิลป์ และพลศึกษา การอาชีวประมายค่าใช้จ่ายในการสร้างสื่อการเรียนและการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรต่าง ๆ การจัดมุมนั่งเลือกห้องสมุดสำหรับให้นักเรียนค้นคว้า ล้วนในเรื่องที่มีปัญหา น้อยกว่าเรื่อง การจัดทำเอกสารหารถักสูตร คู่มือครู แผนการสอน การได้รับความช่วยเหลือ แนะนำทางวิชาการด้านการสอนกลุ่มลักษณะ เสริมลักษณะนิสัย จากศึกษานิเทศก์ หรือครูใหญ่และครูวิชาการ ในด้านนี้ไม่มีข้อใดเป็นปัญหาในระดับมากและมากที่สุด

ตารางที่ ๒๙

แสดงคำเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มลักษณะ เสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในด้านผู้ปกครอง และชุมชน

ข้อ	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูผู้สอน	
		X	S.D. ความหมาย	X	S.D. ความหมาย
๑.	การสอนนักเรียนให้บรรลุผลตาม จุดประสงค์ของหลักสูตรประถม ศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๙ และ สนองความต้องการของผู้ปกครอง ๒.๗๗ ๑.๑๖ ปานกลาง	๒.๗๗	๐.๔๕	๒.๗๗	๐.๔๕ ปานกลาง
๒.	การประสานงานและความร่วมมือ ที่ได้รับจากเจ้าของโรงเรียน ผู้จัดการโรงเรียน ครูและผู้ปกครอง ๒.๕๗ ๑.๑๕ น้อย	๒.๕๗	๑.๑๕	๒.๗๗	๐.๗๘ น้อย
๓.	ภาระช่วยเหลือด้านการเงินของ ผู้ปกครองในการสนับสนุนการจัด กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ๓.๗๕ ๑.๐๖ ปานกลาง	๓.๗๕	๑.๐๖	๒.๗๕	๐.๗๖ น้อย
๔.	การเข้าร่วมในสุมามครุและผู้ ปกครองในการลงเสริมสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นต่อการ บริหารโรงเรียน ๓.๐๐ ๐.๔๘ ปานกลาง	๓.๐๐	๐.๔๘	๒.๖๖	๐.๗๕ ปานกลาง

ตารางที่ ๒๙

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย เช่นประสมศึกษาเป็นต้น ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในด้านผู้ปกครองและชุมชน (ต่อ)

ข้อ	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูผู้สอน	
		X	S.D.	X	S.D.
๔. การเขียนวิทยากรในชุมชนและจากที่อื่นมาสอนนักเรียน	๗.๗๓ ๐.๕๑ มาก	๒.๙๘ ๑.๑๗ ปานกลาง			
๖. การใช้แหล่งวิทยาการในชุมชน เช่น วัด สนับสนุน เก็บ เก็บ ฯลฯ	๒.๐๗ ๐.๖๙ ปานกลาง	๒.๐๙ ๑.๐๑ ปานกลาง			
๗. การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง กับการสอนและการอบรมจากทางโรงเรียน	๒.๐๗๔ ๑.๐๐๔ ปานกลาง	๒.๐๖๕ ๐.๕๗ ปานกลาง			

จากตารางที่ ๒๙ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียน มีความเห็นว่า มีปัญหามากในเรื่อง การเขียนวิทยากรในชุมชนและจากที่อื่นมาสอนนักเรียน มีปัญหาระดับปานกลางในเรื่อง การสอนนักเรียนให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประสมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๐ และสนองความต้องการของผู้ปกครอง การช่วยเหลือด้านการเงินของผู้ปกครองในการสนับสนุน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน การเข้าร่วมในสมาคมครูและผู้ปกครองในการส่งเสริมสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นต่อการบริหารโรงเรียน การใช้แหล่งวิทยาการในชุมชน เช่น วัด สนับสนุน เก็บ เก็บ ฯลฯ การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองกับการสอนและการอบรมจากทางโรงเรียน ส่วนปัญหาอยู่ในระดับน้อยในเรื่อง การประสานงานและความร่วมมือที่ได้รับจากเจ้าของโรงเรียน ผู้จัดการโรงเรียน ครูและผู้ปกครอง สำหรับด้านนี้ไม่มีข้อใดเป็นปัญหามากและมากที่สุด

เกี่ยวกับครูผู้สอน ครูมีความเห็นว่า มีปัญหาระดับปานกลางในเรื่อง การสอนนักเรียนให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประสมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๐ และสนองความต้องการของผู้ปกครอง การเข้าร่วมในสมาคมครูและผู้ปกครองในการส่งเสริมสนับสนุนและ

แสดงความคิด เห็นต่อการบริหารโรงเรียน การเชิญวิทยากรในชุมชนและจากที่อื่นมาสอนนักเรียน การเข้าแหล่งวิชาการในชุมชน เช่น วัด ถนน เทศบาลฯ ฯลฯ การอบรม เสียงดูของผู้ปกครอง กับการสอนและการอบรมจากทางโรงเรียน ส่วนเรื่องที่มีปัญหาน้อยคือ เรื่อง การประสานงาน และความร่วมมือที่ได้รับจากเจ้าของโรงเรียน ผู้จัดการโรงเรียน ครุและผู้ปกครอง การช่วยเหลือด้านการเงินของผู้ปกครองในการสนับสนุนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ในด้านนี้ ไม่มีข้อใดเป็นปัญหาในระดับมากและมากที่สุด

ตารางที่ ๓๐

แสดงคำเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียนและครุผู้สอนในด้านนักเรียน

ข้อ	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหารโรงเรียน			ครุผู้สอน		
		X	S.D.	ความหมาย	X	S.D.	ความหมาย
๑. ความแตกต่างในด้านความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน	๒.๑๖ ๐.๗๕ น้อย	๒.๐๙ ๐.๙๙ ปานกลาง					
๒. สุขภาพอนามัยของนักเรียน	๑.๙๔ ๐.๔๗ น้อย	๑.๙๙ ๐.๖๐ น้อย					
๓. ภาระด้วยเรียนของนักเรียน	๑.๓๔ ๐.๑๒ น้อย	๑.๙๐ ๐.๘๘ น้อย					
๔. ฐานะความเป็นอยู่ สภาพภูมิทัศน์ทางเศรษฐกิจและสังคมชุมชนนักเรียน	๑.๐๙ ๐.๖๕ น้อย	๒.๐๕ ๐.๘๘ น้อย					
๕. ภาระด้วยสภูและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียนของนักเรียนแต่ละคน เช่น ชุดกีฬา อุปกรณ์การเรียน กีฬาฯลฯ	๒.๐๓ ๐.๘๕ น้อย	๒.๔๐ ๑.๐๗ น้อย					
๖. ความสนใจและความสนใจของนักเรียน	๒.๐๔ ๐.๕๒ น้อย	๒.๕๕ ๐.๖๖ ปานกลาง					
๗. การให้นักเรียนเข้ามาเยี่ยมทบทวนในการทำกิจกรรมเพื่อปลูกฝังการสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดี	๒.๓๙ ๐.๗๙ น้อย	๒.๓๐ ๐.๘๘ น้อย					

ตารางที่ ๓๐

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในด้านนักเรียน (ต่อ)

ข้อ	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหารโรงเรียน			ครูผู้สอน		
		X	S.D.	ความหมาย	X	S.D.	ความหมาย
๔. การปลูกฝังนักเรียนในการนำความรู้ที่เรียนไปปฏิบัติจริง	๒.๔๖ ๐.๖๖ น้อย	๒.๑๖ ๑.๐๗ น้อย					
๕. การเรียนหรือการปฏิบัติกิจกรรมรวมกันของนักเรียน	๒.๐๗ ๐.๗๙ น้อย	๒.๒๘ ๑.๗๐ น้อย					
๑๐. ความรับผิดชอบของนักเรียนในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย	๒.๑๖ ๑.๖๗ น้อย	๒.๑๗ ๐.๙๙ น้อย					

จากตารางที่ ๓๐ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่า ด้านนักเรียนมีปัญหาในระดับน้อยในทุกเรื่อง คือ ความแตกต่างในด้านความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน สุขภาพอนามัยของนักเรียน การขาดเรียนของนักเรียน ฐานะความเป็นอยู่ สภาพภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน การจัดหารัสดุและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียนของนักเรียนแต่ละคน เช่น ชุดกีฬา อุปกรณ์การเรียนศิลปะฯลฯ ความสนใจและความสนใจของนักเรียน การให้นักเรียนเข้ามามีบทบาทในการทำกิจกรรมเพื่อปลูกฝังการสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดี การปลูกฝังนักเรียนในการนำความรู้ที่เรียนไปปฏิบัติจริง การเรียนหรือการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันของนักเรียน ความรับผิดชอบของนักเรียนในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

ทางด้านครูผู้สอน มีความเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลางในเรื่อง ความแตกต่างในด้านความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน ความสนใจและความสนใจของนักเรียน ส่วนที่มีปัญหาในระดับน้อยคือเรื่อง สุขภาพอนามัยของนักเรียน การขาดเรียนของนักเรียน ฐานะความเป็นอยู่ สภาพภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน การจัดหารัสดุและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียนของนักเรียนแต่ละคน เช่น ชุดกีฬา อุปกรณ์การเรียนศิลปะฯลฯ การให้นักเรียนเข้ามามีบทบาทในการทำกิจกรรมเพื่อปลูกฝังการสร้างเสริมลักษณะที่ดี การปลูกฝังนักเรียนในการนำความรู้ที่เรียนไปปฏิบัติจริง การเรียนหรือการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันของนักเรียน และความรับ

ผิดชอบของนักเรียนในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ในด้านนี้ไม่มีข้อใด เป็นปัญหาในระดับมาก แผลมากที่สุด

ตารางที่ ๗๙

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในด้านการสอนจริยศึกษา

ข้อ	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูผู้สอน	
		X	S.D. ความหมาย	X	S.D. ความหมาย
๑. การสอนให้ครบตามแผนการสอน ภายในเวลาที่กำหนดให้ ๘๐ คាប ๒.๗๙ ๑.๗๕ ปานกลาง ๒.๐๗ ๐.๙๗ น้อย					
๒. การจัดกิจกรรมตามแผนการสอนให้ เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ๒.๗๐ ๐.๙๒ น้อย ๒.๑๘ ๐.๙๗ น้อย					
๓. การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุด มุ่งหมายที่นำไปและเนื้อหาที่กำหนด ไว้ในแผนการสอน ๒.๐๖ ๐.๙๕ น้อย ๒.๕๒ ๑.๒๑ ปานกลาง					
๔. การจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียน เกิดคุณธรรมต่าง ๆ เช่น ความซื่อสัตย์ ฯลฯ ๒.๗๙ ๑.๐๙ ปานกลาง ๒.๑๗ ๑.๐๙ น้อย					
๕. การจัดทำหรือผลิตสื่อการเรียนที่ กำหนดไว้ในแผนการสอนให้เหมาะสม สมกับวัยของผู้เรียนโดยใช้วัสดุที่ มีอยู่แล้วในห้องเรียน ๒.๒๗ ๐.๗๕ น้อย ๒.๖๒ ๐.๙๗ ปานกลาง					
๖. การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและ ทักษะเบื้องต้นของนักเรียน ๒.๗๗ ๐.๙๑ ปานกลาง ๑.๙๖ ๐.๖๙ น้อย					
๗. วิธีการตรวจสอบโดยการสังเกต พฤติกรรมของนักเรียนตามจุด ประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำ ชั้น (ป.๐๒/๑) ๒.๗๕ ๑.๓๒ ปานกลาง ๒.๐๗ ๐.๖๗ น้อย					
๘. การจัดกิจกรรมช้าหรือเพิ่มเติม สำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการ ประเมินจุดประสงค์ในสมุด ประจำชั้น (ป.๐๒/๑) ๒.๐๓ ๑.๔๗ น้อย ๒.๐๙ ๐.๗๕ น้อย					

จากตารางที่ ๓๑ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่า การสอนจริยศึกษา มีปัญหาในระดับปานกลางในเรื่องการสอนให้ครบตามแผนการสอนภายในเวลาที่กำหนดให้ ๘๐ คاب การจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเกิดคุณธรรมต่าง ๆ เช่น ความซื่อสัตย์ ฯลฯ การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะ เป็นองค์ของนักเรียน วิธีการตรวจสอบโดยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) มีปัญหาในระดับน้อยในเรื่อง การจัดกิจกรรมตามแผนการสอนให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน การจัดทำหรือผลิตสื่อการเรียนที่กำหนดไว้ในแผนการสอนให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนโดยใช้รูปที่มีอยู่แล้วในห้องถีน และการจัดกิจกรรมช้าหรือเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) ในด้านนี้ไม่ใช่ข้อใด เป็นปัญหาในระดับมากและมากที่สุด

สำหรับครูผู้สอนมีความเห็นว่า มีปัญหาในระดับปานกลางในเรื่อง การจัดกิจกรรมให้ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่นำไปและ เนื้อหาที่กำหนดไว้ในแผนการสอน การจัดทำหรือผลิตสื่อการเรียนที่กำหนดไว้ในแผนการสอนให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน โดยใช้รูปที่มีอยู่แล้วในห้องถีน มีปัญหาในระดับน้อยในเรื่อง การสอนให้ครบตามแผนการสอนภายในเวลาที่กำหนดให้ ๘๐ คاب การจัดกิจกรรมตามแผนการสอนให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเกิดคุณธรรมต่าง ๆ เช่น ความซื่อสัตย์ การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะ เป็นองค์ของนักเรียน วิธีการตรวจสอบโดยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) และการจัดกิจกรรมช้าหรือเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) ในด้านนี้ไม่ใช่ข้อใด เป็นปัญหาในระดับมากและมากที่สุด

ตารางที่ ๓๒

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อปัญหาการสอน กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในด้านการสอนพลศึกษา

ข้อ	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูผู้สอน	
		X S.D.	ความหมาย	X S.D.	ความหมาย
๑. การสอนให้ครบตามแผนการสอน ภายในเวลาที่กำหนดให้ดังนี้	๒.๗๖ ๐.๙๘ ปานกลาง	๑.๙๐ ๐.๙๕ น้อย			
๒. การจัดหารัสมดูอุปกรณ์และการผลิต สื่อการเรียนในการสอนพลศึกษา ๒.๔๗ ๐.๔๔ น้อย		๒.๐๙ ๐.๘๘ น้อย			
๓. การควบคุมการเล่นให้เป็นไปตาม กติกา โดยเน้นให้นักเรียนเกิด ^{พัฒนาการทางด้านลุขภาพทั้งทาง ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ เพื่อ} สร้างลักษณะนิสัยที่ดี	๒.๗๔ ๐.๙๕ น้อย		๒.๖๙ ๑.๑๐ ปานกลาง		
๔. การสาธิตกิจกรรมทางพลศึกษา ให้นักเรียนนุ่ก่อนลงมือปฏิบัติจริง และการเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรม นั้นกับนักเรียน	๒.๖๙ ๑.๓๒ ปานกลาง		๒.๓๒ ๑.๖๗ น้อย		
๕. การจัดกิจกรรมตามแผนการ สอนให้ครบตามเนื้อหา รัตภ. ประส่งค์ที่ไว้ไปและเหมาะสมกับ วัยของเด็ก	๒.๖๗ ๑.๗๘ ปานกลาง		๒.๕๐ ๑.๑๓ น้อย		
๖. การจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังลักษณะ นิสัยที่ดีต่าง ๆ เช่น ความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา ความสามัคคี ความ อดทน ฯลฯ	๒.๔๖ ๐.๙๙ น้อย		๒.๔๘ ๑.๐๐ น้อย		
๗. การจัดกิจกรรมนั่นหนาการต์ต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น การแข่งขัน กีฬาสี ฯลฯ เพื่อให้นักเรียนได้ ปฏิบัติจริง	๒.๔๗ ๑.๔๒ น้อย		๒.๗๙ ๐.๙๕ น้อย		
๘. การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและ ทักษะเบื้องต้นของนักเรียน	๒.๐๗ ๑.๑๖ น้อย		๒.๐๗ ๐.๗๗ น้อย		

ตารางที่ ๓๒

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้าง
เสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในด้านการสอน
พลศึกษา (ต่อ)

ข้อ	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหารโรงเรียน			ครูผู้สอน		
		X	S.D.	ความหมาย	X	S.D.	ความหมาย
๙. วิธีการตรวจสอบและประเมิน ความรู้ ความสามารถของนักเรียน ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในสมุด ประจำปี (ป.๐๒/๓)	๑.๙๕ ๐.๗๐ น้อย	๒.๐๖ ๐.๙๐ น้อย					
๑๐. การสอนช้อม เสริมสำหรับนักเรียน ที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสงค์ ในสมุดประจำปี (ป.๐๒/๓)	๒.๒๓ ๐.๖๖ น้อย	๒.๐๕ ๐.๑๗ น้อย					

จากตารางที่ ๓๒ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่าการสอนพลศึกษา
มีปัญหานั้นระดับปานกลางในเรื่อง การสอนให้ครบตามแผนการสอนภายในเวลาที่กำหนดให้
๑๗๐ นาที การสาขิตกิจกรรมทางพลศึกษาให้นักเรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติจริงและการเข้าร่วม
ปฏิบัติกิจกรรมนั้นกับนักเรียน การจัดกิจกรรมตามแผนการสอนให้ตรงตามเนื้อหาต่ำสุด
ทั่วไปและเหมาะสมกับวัยของเด็ก มีปัญหานั้นระดับน้อยในเรื่อง การจัดทำวัสดุอุปกรณ์และการ
ผลิตสื่อการเรียนในการสอนพลศึกษา การควบคุมการเล่นให้เป็นไปตามเกณฑ์ โดยเน้นให้
นักเรียนเกิดพัฒนาการทางด้านสุขภาพทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ เพื่อสร้างลักษณะนิสัยที่ดี
การจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีต่าง ๆ เช่น ความเมตตาใจ เป็นนักกีฬา ความสามัคคี
ความอดทน ฯลฯ การจัดกิจกรรมนันหนากการต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น การแข่งขันกีฬา ฯลฯ
เพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะ เปื้องต้นของนักเรียน วิธี
การตรวจสอบและประเมินความรู้ ความสามารถของนักเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุด
ประจำปี (ป.๐๒/๓) การสอนช้อม เสริมสำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสงค์ในสมุด
ประจำปี (ป.๐๒/๓) ในด้านนี้ไม่มีข้อใด เป็นปัญหานั้นระดับมากและมากที่สุด

สำหรับครูผู้สอน มีความเห็นว่า มีปัญหาในระดับปานกลางในเรื่อง การควบคุมการเล่นให้เป็นไปตามปกติกา โดยเน้นให้นักเรียนเกิดพัฒนาการทางด้านสุขภาพทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ เพื่อสร้างลักษณะนิสัยที่ดี มีปัญหาในระดับน้อยในเรื่อง การสอนให้ครบตามแผนการสอน ภายในเวลาที่กำหนดให้ ๑๒๐ คาบ การจัดหารัสมุกุปกรณ์และการผลิตสื่อการเรียนในการสอน พลศึกษา การสาธิตกิจกรรมทางพลศึกษาให้นักเรียนดูก่อนลงปฏิบัติจริงและการเข้าร่วมปฏิบัติ กิจกรรมนั้นกับนักเรียน การจัดกิจกรรมตามแผนการสอนให้ตรงตาม เนื้อหา รัสมุประสงค์ที่นำไป และเหมาะสมกับวัยของเด็ก การจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีต่าง ๆ เช่น ความยึดถือ เป็นนักเรียน ความสามัคคี ความอดทน ฯลฯ การจัดกิจกรรมนั้นทนาการค้าง ๆ ในโรงเรียน เช่น การแข่งขันกีฬาสี ฯลฯ เพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและ ทักษะเบื้องต้นของนักเรียน วิธีการตรวจสอบและประเมินความรู้ ความสามารถของนักเรียน ตามมาตรฐานคุณภาพประจำปี (ป.๐๒/๓) และการสอนช่อม เสริมสำหรับนักเรียน ที่ไม่ผ่านการประเมินมาตรฐานคุณภาพประจำปี (ป.๐๒/๓) ในด้านนี้ไม่มีข้อใดมีปัญหาในระดับมากและมากที่สุด

ตารางที่ ๗๗

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในด้านการสอนคนตระ-นาญศิลป์

ข้อ	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูผู้สอน	
		X S.D.	ความหมาย	X S.D.	ความหมาย
๑. การสอนให้ครบตามแผนการสอนภาษาไทย เวลาที่กำหนดให้ ๑๒๐ คาบ	๒.๐๔ ๐.๗๙ น้อย	๒.๐๙ ๑.๐๔ น้อย			
๒. การจัดทำหรือผลิตสื่อการเรียนจาก เชbez วัสดุในห้องถูนให้เหมาะสมตาม เนื้อหา สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ ๒.๕๖ ๐.๗๓ ปานกลาง	๒.๐๙ ๐.๙๔ น้อย				
๓. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียน ได้มีส่วนร่วมตามความสนใจและ ความสนใจของตนเอง	๒.๔๙ ๐.๗๕ น้อย	๒.๐๗ ๐.๙๕ น้อย			
๔. การตัดแปลงกิจกรรมที่กำหนดตาม แผนการสอนให้เหมาะสมสมกับสภาพ ของห้องถูนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	๒.๐๘ ๐.๘๕ น้อย	๒.๐๗ ๐.๗๔ น้อย			
๕. การใช้เทคโนโลยี ฯลฯ ประกอบการสอนหรือ การสาธิตของครู	๑.๐๘ ๑.๐๙ ปานกลาง	๒.๐๗ ๑.๐๙ ปานกลาง			
๖. การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและ ทักษะเบื้องต้นของนักเรียน	๒.๐๗ ๑.๐๔ น้อย	๒.๐๗ ๐.๗๗ น้อย			
๗. วิธีการตรวจสอบและประเมิน ความรู้ความสามารถของนักเรียน ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุด ประจำปี (ป.๐๒/๓)	๑.๙๗ ๐.๖๖ น้อย	๒.๐๐ ๐.๖๖ น้อย			
๘. การสอนข้อมูลเสริมสำหรับนักเรียน ที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสงค์ ในสมุดประจำปี (ป.๐๒/๓)	๒.๔๔ ๐.๖๙ ปานกลาง	๑.๗๙ ๑.๐๔ น้อย			

จากตารางที่ ๗๓ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่า การสอนคนดี-
น้ำใจศิลป์ มีปัญหาในระดับปานกลางในเรื่อง การจัดทำหรือผลิตสื่อการเรียนจากเครื่องคอมพิวเตอร์ ใน
ท้องถิ่นให้เหมาะสมตามเนื้อหา สอดคล้องตามจุดประสงค์ การใช้เทป เครื่องดนตรี รูปภาพ
แผนภูมิ ฯลฯ ประกอบการสอนหรือการสาธิตของครุ การสอนข้อมูล เสริมสำหรับนักเรียนที่ไม่
ผ่านการประเมินจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) มีปัญหาในระดับน้อยในเรื่อง การ
สอนให้ครบตามแผนการสอนภายใต้เวลาที่กำหนดให้ ๑๒๐ นาที การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้
นักเรียนได้มีส่วนร่วมตามความถนัดและความสนใจของตน เช่น การตัดแปลงกิจกรรมที่กำหนดตาม
แผนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่นและสอดคล้องกับจุดประสงค์ การตรวจสอบความรู้
พื้นฐานและทักษะ เปื้องต้นของนักเรียน วิธีการตรวจสอบและประเมินความรู้ความสามารถของ
นักเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) ในด้านนี้ไม่มีข้อใดเป็นปัญหา
ในระดับมาก และมากที่สุด

สำหรับครูผู้สอน มีความเห็นว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง เรื่อง เตียวคือ การใช้เทป
เครื่องดนตรี รูปภาพ แผนภูมิ ฯลฯ ประกอบการสอนหรือการสาธิตของครุ มีปัญหาในระดับ
น้อยในเรื่อง การสอนให้ครบตามแผนการสอนภายใต้เวลาที่กำหนดให้ ๑๒๐ นาที การจัด
กิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมตามความถนัดและความสนใจของตน เช่น การตัดแปลง
กิจกรรมที่กำหนดตามแผนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่นและสอดคล้องกับจุดประสงค์
การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะ เปื้องต้นของนักเรียน วิธีการตรวจสอบและประเมินความรู้
ความสามารถของนักเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) การสอน
ข้อมูล เสริมสำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) ในด้านนี้
ไม่มีข้อใดเป็นปัญหาในระดับมาก และมากที่สุด

ตารางที่ ๗๔

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้าง
เสริมลักษณะนัย ขั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในด้านการสอนศิลปศึกษา

ข้อ	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูผู้สอน	
		X	S.D.	ความหมาย	X
๑.	การสอนให้ครบตามแผนการสอน ภายในเวลาที่กำหนดให้ ๕๐ คาบ ๒.๐๐๙ ๑.๐๙ น้อย	๑.๕๙	๐.๖๕	น้อย	
๒.	การนำกิจกรรมตามแผนการสอนมา ใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ และความพึงพอใจ	๒.๐๗	๐.๗๕	น้อย	๒.๐๗ ๑.๐๘ น้อย
๓.	การนำกิจกรรมตามแผนการสอน มาใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดความ คิดริเริ่มสร้างสรรค์	๒.๐๗	๑.๐๙	ปานกลาง	๑.๗๕ ๑.๐๔ น้อย
๔.	การตัดแปลงและผลิตสื่อการเรียน จากที่กำหนดในแผนการสอนให้ เหมาะสมกับสภาพของห้องเรียนและ วัยของนักเรียน	๒.๐๗	๑.๐๗	ปานกลาง	๒.๐๗ ๑.๐๗ ปานกลาง
๕.	การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างนิสัยรัก สุขภาพดี รักการคนก้าวทัดคล่อง เห็นคุณค่าและประโยชน์ของศิลปะ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ให้กับนักเรียน	๒.๐๙	๑.๐๙	ปานกลาง	๒.๐๙ ๑.๐๙ ปานกลาง
๖.	การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์และเนื้อหาที่กำหนด ไว้ในแผนการสอน	๒.๐๙	๐.๘๗	น้อย	๒.๐๗ ๐.๗๗ น้อย
๗.	การจัดหา设备สู่ห้องเรียน	๑.๙๙	๐.๗๕	น้อย	๑.๙๐ ๑.๐๔ น้อย
๘.	การตรวจสอบความรู้พื้นฐาน และทักษะเบื้องต้นของนักเรียน	๒.๐๙	๑.๐๗	น้อย	๑.๙๑ ๐.๘๐ น้อย
๙.	วิธีการตรวจสอบและประเมิน ความรู้ความสามารถตามจุด ประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุด ประจำชั้น (ป.๐๒/๑)	๒.๐๖	๐.๙๕	น้อย	๑.๙๑ ๐.๗๗ น้อย
๑๐.	การสอนช้อม เสริมสำหรับนักเรียน ที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสงค์ ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๑)	๒.๐๗	๑.๐๐	น้อย	๒.๐๗ ๐.๙๕ น้อย

จากตารางที่ ๗๔ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่า การสอนศิลปศึกษา ว่ามีปัญหาในระดับปานกลางในเรื่อง การนำกิจกรรมตามแผนการสอนมาใช้เพื่อให้นักเรียนเกิด ความคิดสร้างสรรค์ การตัดแปลงและผลิตสื่อการเรียนจากที่กำหนดในแผนการสอนให้ เหมาะสมกับสภาพของห้องถังและวัยของนักเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างนิสัยรักสุขรักงาม รักการค้นคว้าทดลอง เห็นคุณค่าและประโยชน์ของศิลปะ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ให้กับ นักเรียน มีปัญหาในระดับน้อยในเรื่อง การสอนให้ครบตามแผนการสอนภายในเวลาที่กำหนด ให้ ๘๐ ค信用 การนำกิจกรรมตามแผนการสอนมาใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและความ พึงพอใจ การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาที่กำหนดไว้ในแผนการสอน การจัดทำเศษสหหรืออุปกรณ์ต่างๆ ใน การเรียนศิลปะของนักเรียน การตรวจสอบและประเมินความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) และการสอนข้อมูลเริ่มสำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการ ประเมินจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) ในด้านนี้ไม่มีข้อใด เป็นปัญหาในระดับมาก และมากที่สุด

สำหรับครูผู้สอน มีความเห็นว่า มีปัญหาในระดับปานกลางในเรื่อง การตัดแปลง และผลิตสื่อการเรียนจากที่กำหนดในแผนการสอนให้ เหมาะสมกับสภาพของห้องถังและวัยของ นักเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างนิสัยรักสุขรักงาม รักการค้นคว้าทดลอง เห็นคุณค่าและ ประโยชน์ของศิลปะ ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ให้กับนักเรียน มีปัญหาน้อยในเรื่อง การสอนให้ครบตามแผนการสอนภายในเวลาที่กำหนดให้ ๘๐ ค信用 การนำกิจกรรมตามแผนการสอนมาใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและความพึงพอใจ การนำกิจกรรมตามแผนการสอนมาใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และ เนื้อหาที่กำหนดไว้ในแผนการสอน การจัดทำเศษสหหรืออุปกรณ์ต่างๆ ใน การเรียนศิลปะของ นักเรียน การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะ เปื้องต้นของนักเรียน วิธีการตรวจสอบและ ประเมินความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) และ การสอนข้อมูลเริ่มสำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) ในด้านนี้ไม่มีข้อใด เป็นปัญหาในระดับมาก และมากที่สุด

ตารางที่ ๓๔

แสดงคำเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในค้านการสอนกิจกรรมสร้างนิสัย

ข้อ	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหารโรงเรียน			ครูผู้สอน		
		X	S.D.	ความหมาย	X	S.D.	ความหมาย
๑.	การจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับบุคคลประسังค์ที่ว่าไปได้อย่างเหมาะสมสมกัยในเวลาที่กำหนดให้จำนวน ๑๒๐ คาบ	๒.๔๖	๑.๐๓	น้อย	๒.๑๙	๑.๓๐	น้อย
๒.	การจัดกิจกรรมตามคู่มือปฏิบัติ กิจกรรมสร้างนิสัยไม่เหมาะสมกับวัยของนักเรียนและสอดคล้องกับสภาพของนักเรียน	๑.๙๖	๑.๐๐	น้อย	๒.๔๗	๑.๗๐	ปานกลาง
๓.	การจัดกิจกรรมเพื่อฝึกให้นักเรียนกล้าพูดกล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้อง ๒.๒๓	๐.๘๐	๐.๘๐	น้อย	๒.๔๗	๑.๗๙	ปานกลาง
๔.	การจัดทำหรือผลิตสื่อการเรียนให้เหมาะสมสมกับเนื้อหา จุดประสงค์ และวัยของผู้เรียน	๒.๐๙	๐.๗๗	น้อย	๒.๕๖	๑.๗๙	ปานกลาง
๕.	การนำกิจกรรมสร้างนิสัยไปสอดแทรกในการสอนเนื้อหาตามกลุ่มประสบการณ์อื่น	๒.๖๐	๐.๖๗	ปานกลาง	๒.๗๕	๐.๘๙	น้อย
๖.	การจัดกิจกรรมลูกเลือ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง เช่น การเข้าค่ายพักแรม การเดินทางไกล การบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม ฯลฯ	๑.๕๙	๑.๐๕	น้อย	๒.๖๐	๑.๔๒	ปานกลาง
๗.	การจัดกิจกรรมบูรณาการ เนตรนารี หรือผู้บำเพ็ญประโยชน์ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง เช่น การประกอบอาหาร การปลูกพยาบาล การบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม ฯลฯ	๑.๕๙	๑.๐๐	น้อย	๒.๖๙	๑.๓๒	ปานกลาง

ตารางที่ ๓๕

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความติด เห็นต่อปัจจัยการสอนกลุ่มสร้าง
เสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในด้านการสอน
กิจกรรมสร้างนิสัย (ต่อ)

ข้อ	รายละเอียดของปัจจัย	ผู้บริหารโรงเรียน			ครูผู้สอน		
		X	S.D.	ความหมาย	X	S.D.	ความหมาย
๔. การตรวจสอบความพื้นฐาน และ ทักษะ เปื้องต้นของนักเรียนก่อน ทำการสอน		๒.๐๙	๐.๖๙	น้อย	๒.๐๗	๑.๕๔	น้อย
๕. วิธีการตรวจสอบและสังเกต พฤติกรรมของนักเรียนตามจุด ประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุด ประจำชั้น (ป.๑๒/๓)		๑.๙๖	๐.๔๔	น้อย	๒.๐๙	๑.๑๒	น้อย
๖. การจัดกิจกรรมข้าหรือเพิ่มเติม สำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการ ประเมินจากประสบการณ์ในสมุด ประจำชั้น (ป.๑๒/๓)		๒.๐๓	๐.๖๑	น้อย	๑.๕๙	๐.๔๗	น้อย

จากตารางที่ ๓๕ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่า การสอนกิจกรรม
สร้างนิสัยจำเป็นอย่างมากในระดับปานกลาง เรื่องเดียวคือ การนำกิจกรรมสร้างนิสัยไปสอดแทรกใน
การสอนเนื้อหาตามกลุ่มประสบการณ์อื่น มีปัจจัยในระดับน้อยในเรื่อง การจัดเนื้อหาและ
กิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ไว้ไปได้อย่างเหมาะสมสูงในเวลาที่กำหนดให้จำนวน
๑๒๐ คาบ การจัดกิจกรรมตามคู่มือปฏิบัติกิจกรรมสร้างนิสัยได้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนและ
สอดคล้องกับสภาพของนักเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อฝึกให้นักเรียนกล้าหาญกล้าแสดงออกในสิ่งที่
ตูกต้อง การจัดทำหรือผลิตสื่อการเรียนให้เหมาะสมกับเด็ก จุดประสงค์และวัยของผู้เรียน
การจัดกิจกรรมลูกเสือ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง เช่น การเข้าค่ายพักแรม การเดินทาง
ไกล การบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม ฯลฯ การจัดกิจกรรมมุวกาชาด เนตรนารี หรือผู้
บำเพ็ญประโยชน์เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง เช่น การประกอบอาหาร การปฐมพยาบาล
การบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม ฯลฯ การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะ เปื้องต้นของ

นักเรียนก่อนทำการสอน วิธีการตรวจสอบและสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) และการจัดกิจกรรมช้าๆหรือเพื่อเติมสำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) ในด้านนี้ไม่มีข้อใดเป็นปัญหาในระดับมาก และมากที่สุด

สำหรับครูผู้สอนมีความเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลางในเรื่อง การจัดกิจกรรมตามคู่มือปฏิบัติกิจกรรมสร้างนิสัยได้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนและสอดคล้องกับสภาพของนักเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อฝึกให้นักเรียนกล้าพูดกล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้อง การจัดหาหรือผลิตสื่อการเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อหา จุดประสงค์และวัยของผู้เรียน การจัดกิจกรรมลูกเลือ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง เช่น การเข้าค่ายพักแรม การเดินทางไกล การบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม ฯลฯ การจัดกิจกรรมมุวกาชาด เนตรนารี หรือผู้บำเพ็ญประโยชน์เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง เช่น การประกอบอาหาร การปฐมพยาบาล การบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม ฯลฯ มีปัญหาในระดับน้อยในเรื่องการจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่สำคัญ เช่น การสอนเนื้อหาตามกลุ่มประสบการณ์ การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะ เปื้องต้นของนักเรียนก่อนทำการสอน วิธีการตรวจสอบและสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) และการจัดกิจกรรมช้าๆหรือเพื่อเติมสำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) ในด้านนี้ไม่มีข้อใดเป็นปัญหาในระดับมาก และมากที่สุด

ตารางที่ ๗๖

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้าง
เสริมลักษณะสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนในด้านการรัก^๑
และประเมินผล

ข้อ	รายละเอียดของปัญหา	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูผู้สอน	
		X	S.D.	X	S.D.
๑. วิธีการสร้างเครื่องมือสำหรับวัดผล เช่น ข้อสอบและแบบสัมภาษณ์ฯลฯ	๔.๗๗ ๑.๓๗ มาก	๒.๗๙ ๑.๑๕ น้อย,			
๒. การประเมินผลการผ่านจุดประสงค์ ของนักเรียนตามสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓)	๒.๐๕ ๐.๖๗ น้อย	๒.๔๘ ๑.๓๑ น้อย			
๓. วิธีการกรอกแบบประเมินผลลงใน สมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓)	๒.๐๕ ๐.๕๖ น้อย	๑.๙๕ ๐.๙๑ น้อย			
๔. ความเป็นอิสระในการดำเนินการ วัดผล	๒.๐๗ ๐.๖๐ น้อย	๒.๖๖ ๑.๔๒ ปานกลาง			

จากตารางที่ ๗๖ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่า การรักและประเมินผลมี
ปัญหาในระดับมากในเรื่อง วิธีการสร้างเครื่องมือสำหรับวัดผล เช่น ข้อสอบและแบบสัมภาษณ์มีปัญหา
ในระดับน้อยในเรื่องการประเมินผลการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียนตามสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓)
วิธีการกรอกแบบประเมินผลลงในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) และความเป็นอิสระในการดำเนิน
การวัดผล ในด้านนี้ไม่มีข้อใด เป็นปัญหาในระดับปานกลางและมากที่สุด

ทางด้านครูผู้สอน มีความเห็นว่า มีปัญหาในระดับปานกลางในเรื่อง ความเป็นอิสระในการ
ดำเนินการวัดผล มีปัญหาในระดับน้อยในเรื่อง วิธีการสร้างเครื่องมือสำหรับวัดผล เช่น ข้อสอบ
และแบบสัมภาษณ์ การประเมินผลการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียนตามสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓)
วิธีการกรอกแบบประเมินผลลงในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) ในด้านนี้ไม่มีข้อใด เป็นปัญหา
ในระดับมาก และมากที่สุด

ตอนที่ ๗ วิเคราะห์ความคิด เห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
ต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ตารางที่ ๗

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ด้านความรู้
ความเข้าใจและความสามารถในการจัดการเรียนการสอน

ข้อ	รายการความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัย	๔
๑.	การเตรียมความพร้อมของครูก่อนใช้แผนการสอน	๔.๔๕*
๒.	การเลือกกิจกรรมให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันและสภาพแวดล้อมของนักเรียน	๑.๙๔
๓.	การใช้รูปแบบสอนที่เอื้อต่อการสอนกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัย เช่น การสอนแบบ สาขิต การแสดงงบทบทสมมติ การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ ๆ ฯลฯ	๔.๙๐*
๔.	การจัดทำและสร้างสื่อการเรียนที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน	๔.๗๙*
๕.	การจัดกิจกรรมพิเศษในกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัย เช่น การแข่งขันกีฬาสี การประกวด rhythmic การจัดนิทรรศการ และการแสดงต่าง ๆ ฯลฯ เพื่อ ⁷ ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน	- ๒.๐๒
๖.	วิธีปฏิบัติในการวัดและประเมินผลนักเรียนในการเรียนกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัย	๐.๖๖
๗.	เวลาที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมสอนช่วง เสริม	๔.๗๙*
๘.	การสอนนักเรียนให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายในเรื่องทักษะพิเศษต่าง ๆ เช่น ดนตรี-นาฏศิลป์ พลศึกษา ฯลฯ	๔.๔๕*

จากตารางที่ ๗ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความคิดเห็น
แตกต่างกันที่ระดับความมั่นยำสำคัญ ๐.๐ ในด้านนี้จำนวน ๕ เรื่อง คือ ด้านการเตรียมความ
พร้อมของครูก่อนใช้แผนการสอน การใช้รูปแบบสอนที่เอื้อต่อการสอนกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัย
เช่น การสอนแบบสาขิต การแสดงงบทบทสมมติ การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ ๆ ฯลฯ การจัดทำ
และสร้างสื่อการเรียนที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน เวลาที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมยังน้อย
เสริม และการสอนนักเรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายในเรื่องทักษะพิเศษต่าง ๆ เช่น ดนตรี-นาฏศิลป์

พลศึกษา สำหรับ เรื่องการเลือกกิจกรรมให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันและสภาพแวดล้อมของนักเรียน การจัดกิจกรรมพิเศษในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย เช่น การแข่งขันกีฬาสี การประกวดมรรยาท การจัดนิทรรศการ และการแสดงต่าง ๆ ฯลฯ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน และวิธีปฏิบัติในการดัดแปลง เมื่อนักเรียนในการเรียนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๓๘

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ด้านการบริหารและการบริการ

ข้อ	รายการความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	t
๑.	การจัดหาเอกสารหลักสูตร คู่มือครู แผนการสอน	๑.๗๗
๒.	การได้รับความช่วยเหลือ แนะนำทางวิชาการด้านการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยจากศึกษานิเทศก์ หรือครูใหญ่ และครุวิชาการ	๕.๔๑*
๓.	การประชุม อบรม เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และวิธีสอนแก่ครูในเรื่องจริยศึกษา ศิลปศึกษา ดนตรี-นาฏศิลป์ และพลศึกษา	๖.๐๔*
๔.	การทางบประมาณ ค่าใช้จ่ายในการสร้างสื่อการเรียน และการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรต่าง ๆ	๕.๔๓*
๕.	การจัดบูรณาธิการห้องสมุดสำหรับให้นักเรียนค้นคว้า	๑๐.๘๙

จากการที่ ๓๘ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับความมั่นใจสำคัญ .๐๑ ในด้านนี้ จำนวน ๒ เรื่อง คือ การได้รับความช่วยเหลือแนะนำทางวิชาการด้านการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยจากศึกษานิเทศก์ หรือครูใหญ่ และครุวิชาการ และการทางบประมาณ ค่าใช้จ่ายในการสร้างสื่อการเรียนและการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรต่าง ๆ สำหรับเรื่อง การจัดหาเอกสารหลักสูตร คู่มือครู แผนการสอน การประชุม อบรม เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และวิธีสอนแก่ครูในเรื่องจริยศึกษา ศิลปศึกษา ดนตรี-นาฏศิลป์ และพลศึกษา และการจัดบูรณาธิการห้องสมุดสำหรับให้นักเรียนค้นคว้า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๗๙

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนทั้งประถมศึกษาปีที่ ๓ ด้านผู้ปกครองและชุมชน

ข้อ	รายการความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	t
๑.	การสอนนักเรียนให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประถม พุทธศักราช ๒๕๒๑ และสนองความต้องการของผู้ปกครอง	๐.๓๔
๒.	การประสานงานและความร่วมมือที่ได้รับจากเจ้าของโรงเรียน ผู้จัดการโรงเรียน ครูและผู้ปกครอง	๑.๑๐
๓.	การช่วยเหลือด้านการเงินของผู้ปกครองในการสนับสนุนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	๖.๖๗*
๔.	การเข้าร่วมในสมาคมครูและผู้ปกครองในการส่งเสริม สนับสนุนและแสดงความคิดเห็นต่อการบริหารโรงเรียน	๗.๐๘*
๕.	การเขียนวิทยากรในชุมชนและจากที่อื่นมาสอนนักเรียน	๕.๐๖*
๖.	การใช้แหล่งวิทยาการในชุมชน เช่น วัด สนามเด็กเล่น ฯลฯ	๒.๕๖
๗.	การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองกับการสอนและการอบรมจากทางโรงเรียน	๐.๙๙

จากตารางที่ ๗๙ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับความมั่นใจสำคัญ .๐๑ ในด้านนี้ จำนวน ๓ เรื่อง คือ การช่วยเหลือด้านการเงินของผู้ปกครองในการสนับสนุนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน การเข้าร่วมในสมาคมครูและผู้ปกครองในการส่งเสริม สนับสนุนและแสดงความคิดเห็นต่อการบริหารโรงเรียน การเขียนวิทยากรในชุมชนและจากที่อื่นมาสอนนักเรียน สำหรับเรื่อง การสอนนักเรียนให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ และสนองความต้องการของผู้ปกครอง การประสานงานและความร่วมมือที่ได้รับจากเจ้าของโรงเรียน ผู้จัดการโรงเรียน ครู และผู้ปกครอง การใช้แหล่งวิทยาการในชุมชน เช่น วัด สนามเด็กเล่น ฯลฯ และการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองกับการสอนและการอบรมจากทางโรงเรียน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

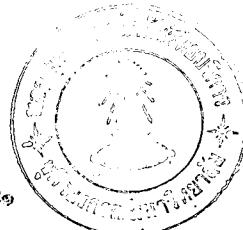
ตารางที่ ๔๐

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ด้านนักเรียน

ข้อ	รายการความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	t
๑.	ความแตกต่างในด้านความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน	-๗.๖๔*
๒.	สุขภาพอนามัยของนักเรียน	๐.๖๘
๓.	การขาดเรียนของนักเรียน	-๖.๖๗*
๔.	ฐานะความเป็นอยู่ สภาพภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน	-๗.๑๑*
๕.	การจัดทำวัสดุและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียนของนักเรียนแต่ละคน เช่น ชุดกีฬา อุปกรณ์การเรียนศิลปะฯลฯ	๐.๑๗
๖.	ความสนใจและความสนใจของนักเรียน	-๗.๔๗*
๗.	การให้นักเรียนเข้ามามีบทบาทในการทำกิจกรรมเพื่อปลูกฝังการสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดี	๐.๙๙
๘.	การปลูกฝังนักเรียนในการนำความรู้ที่เรียนไปปฏิบัติจริง	๒.๑๗
๙.	การเรียนหรือการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันของนักเรียน	-๗.๐๕*
๑๐.	ความรับผิดชอบของนักเรียนในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย	-๐.๗๔

จากตารางที่ ๔๐ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ในด้านนี้ จำนวน ๕ เรื่อง คือ ความแตกต่างในด้านความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน การขาดเรียนของนักเรียน ฐานะความเป็นอยู่ สภาพภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน ความสนใจและความสนใจของนักเรียน การเรียนหรือการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันของนักเรียน สำหรับเรื่องสุขภาพอนามัยของนักเรียน การจัดทำวัสดุและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียนของนักเรียนแต่ละคน เช่น ชุดกีฬา อุปกรณ์การเรียนศิลปะฯลฯ การให้นักเรียนเข้ามามีบทบาทในการทำกิจกรรมเพื่อปลูกฝังการสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดี และการปลูกฝังนักเรียนในการนำความรู้ที่เรียนไปปฏิบัติจริง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔๙

แสดงการเปรียบเทียบความคิด เห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัย ชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ด้านจริยศึกษา

ข้อ รายการความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัย t

๑. การสอนให้ครบตามแผนการสอนภายในเวลาที่กำหนดให้ ๘๐ คาบ	๕.๗๖*
๒. การจัดกิจกรรมตามแผนการสอนให้เหมาะสมสมกับวัยของนักเรียน	-๐.๐๙
๓. การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดในแผนการสอน	-๗.๙๐*
๔. การจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเกิดคุณธรรมต่าง ๆ เช่น ความซื่อสัตย์ ฯลฯ	๔.๙๕*
๕. การจัดหาทรัพยากรสื่อการเรียนที่กำหนดไว้ในแผนการสอนให้เหมาะสมสมกับวัยของผู้เรียนโดยใช้วัสดุที่มีอยู่แล้วในห้องเรียน	-๔.๙๖*
๖. การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะเบื้องต้นของนักเรียน	๔.๗๙*
๗. วิธีการตรวจสอบโดยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓)	๖.๗๗*
๘. การจัดกิจกรรมชั้ห้องเรียนเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓)	-๐.๔๗

จากตารางที่ ๔๙ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับความมั่นใจต่ำถึง .๐๗ ในด้านนี้ จำนวน ๖ เรื่อง คือ การสอนให้ครบตามแผนการสอนภายในเวลาที่กำหนดให้ ๘๐ คาบ การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุด และ เนื้อหาที่กำหนดไว้ในแผนการสอน การจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเกิดคุณธรรมต่าง ๆ เช่น ความซื่อสัตย์ ฯลฯ การจัดหาทรัพยากรสื่อการเรียนที่กำหนดไว้ในแผนการสอนให้เหมาะสมสมกับวัยของผู้เรียนโดยใช้วัสดุที่มีอยู่แล้วในห้องเรียน การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะเบื้องต้นของนักเรียน วิธีการตรวจสอบโดยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) สำหรับ เรื่องการจัดกิจกรรมตามแผนการสอนให้เหมาะสมสมกับวัยของนักเรียน และการจัดกิจกรรมชั้ห้องเรียนเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหา การสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ด้านคุณตรี-นาฏศิลป์

ข้อ	รายการความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	t
๑.	การสอนให้ครบตามแผนการสอนภายในเวลาที่กำหนดให้ ๑๙๐ คาบ	-๑.๐๗
๒.	การจัดทำหรือผลิตสื่อการเรียนจากเศษวัสดุในห้องถีนให้เหมาะสมสมตามเนื้อหา สอดคล้องตามจุดประสงค์	๒.๖๗*
๓.	การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมตามความถนัดและความสนใจของตนเอง	๒.๕๗
๔.	การตัดแปลงกิจกรรมที่กำหนดตามแผนการสอนให้เหมาะสมสมกับสภาพของห้องถีน และสอดคล้องกับจุดประสงค์	๒.๔๗*
๕.	การใช้เทป เครื่องดนตรี รูปภาพ แผนภูมิ ฯลฯ ประกอบการสอนหรือการสาธิตของครู	๔.๐๒*
๖.	การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะเบื้องต้นของนักเรียน	๒.๘๗*
๗.	วิธีการตรวจสอบและประเมินความรู้ความสามารถของนักเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓)	-๐.๐๔
๘.	การสอนช่อง เสริมสำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓)	๕.๐๙*

จากตารางที่ ๔ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับความมั่นยำสำคัญ .๐๗ ในด้านนี้ จำนวน ๔ เรื่อง คือ การจัดทำหรือผลิตสื่อการเรียนจากเศษวัสดุในห้องถีนให้เหมาะสมสมตามเนื้อหา สอดคล้องตามจุดประสงค์ การตัดแปลงกิจกรรมที่กำหนดตามแผนการสอนให้เหมาะสมสมกับสภาพของห้องถีน และสอดคล้องกับจุดประสงค์ การใช้เทป เครื่องดนตรี รูปภาพ แผนภูมิ ฯลฯ ประกอบการสอนหรือการสาธิตของครู การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะเบื้องต้นของนักเรียน และการสอนช่อง เสริมสำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) สำหรับเรื่อง การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมตามความถนัดและความสนใจของตนเอง วิธีการตรวจสอบและประเมินความรู้ความสามารถของนักเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมสังคมนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ด้านศิลปศึกษา

ข้อ	รายการความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมสังคมนิสัย	ต.
๑.	การสอนให้ครบตามแผนการสอนภาษาในเวลาที่กำหนดให้ ๘๐ คาบ	๕๐๔๕*
๒.	การนำกิจกรรมตามแผนการสอนมาใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ และความพึงพอใจ	-๐๐๔๐
๓.	การนำที่จัดการสอนมาใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดความคิด สร้างสรรค์	๕๐๗๕*
๔.	การตัดแปลงและผลิตสื่อการเรียนจากที่กำหนดในแผนการสอนให้เหมาะสม กับสภาพของห้องเรียนและวัยของนักเรียน	๗๐๗๗
๕.	การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างนิสัยรักสwyรักงาน รักการค้นคว้าทดลอง เห็นคุณค่าและประโยชน์ของศิลปะ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฯลฯ ให้กับนักเรียน	๑๐๕๓
๖.	การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาที่กำหนดไว้ในแผนการสอน	๓๐๐๖*
๗.	การจัดทำเศษสหหิรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ในการเรียนศิลปะของนักเรียน	-๔๐๖๒*
๘.	การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะ เปื้องต้นของนักเรียน	๗๐๔๕*
๙.	วิธีการตรวจสอบและประเมินความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓)	๕๐๔๖*
๑๐.	การสอนช่อง เสริมสำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการชั้นระเบียบจุดประสงค์ ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓)	๐๐๑๙

จากตารางที่ ๔ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับความมั่นยำสำคัญ .๐๑ ในด้านนี้ จำนวน ๖ เรื่อง คือ การสอนให้ครบตามแผนการสอนภาษาในเวลาที่กำหนดให้ ๘๐ คาบ การนำกิจกรรมตามแผนการสอนมาใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาที่กำหนดไว้ในแผนการสอน การจัดทำเศษสหหิรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ในการเรียนศิลปะของนักเรียน การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะ เปื้องต้นของนักเรียน วิธีการตรวจสอบและประเมินความรู้

ความสามารถจุดประสังค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๗) สำหรับเรื่อง การนำกิจกรรมตามแผนการสอนมาใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและความพึงพอใจ การตัดแปลงและผลิตสื่อการเรียนจากที่กำหนดในแผนการสอนให้เหมาะสมสมกับสภาพของห้องถันและวัยของนักเรียน การศักดิ์กิจกรรมเพื่อสร้างนิสัยรักสุขรักษากาย รักการค้นคว้าทดลอง เห็นคุณค่าและประโยชน์ของศิลปะ ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ให้กับนักเรียน และการสอนช่อม เสริม.

สำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสังค์ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๗) มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ด้านพลศึกษา

ข้อ	รายการความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	%
๑.	การสอนให้ครบตามแผนการสอนภายในเวลาที่กำหนดให้ ๑๖๐ นาที	๘๐.๖๙%
๒.	การจัดทำร่วมกับนักเรียนในการสอนพลศึกษา	๐.๒๕
๓.	การควบคุมการเล่นให้เป็นไปตามปกติ โดยเน้นให้นักเรียนเกิดพัฒนาการทางด้านสุขภาพทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ เพื่อสร้างลักษณะนิสัยที่ดี	๔๖.๖๘%
๔.	การสาธิตกิจกรรมทางพลศึกษาให้นักเรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติจริง และการเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมนั้นกับนักเรียน	๒๐.๖๗%
๕.	การจัดกิจกรรมตามแผนการสอนให้ตรงตามเนื้อหา วัตถุประสงค์ที่นำไปและเหมาะสมกับวัยของเด็ก	๑๐.๔๒
๖.	การจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีต่าง ๆ เช่น ความเมตตาใจ เป็นนักกีฬา ความสามัคคี ความอดทน ฯลฯ	๐.๖๑%
๗.	การจัดกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น การแข่งขันกีฬาสี ฯลฯ เพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง	๑.๓๙
๘.	การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะ เปื้องต้นของนักเรียน	๒.๗๙
๙.	วิธีการตรวจสอบและประเมินความรู้ ความสามารถของนักเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๗)	๒.๔๙
๑๐.	การสอนช่อม เสริมสำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสังค์ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๗)	๑.๒๕

จากตารางที่ ๔๔ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับความมั่นใจสำคัญ .๐๗ ในด้านนี้ จำนวน ๓ เรื่อง คือ การสอนให้ครบตามแผนการสอนภายในเวลาที่กำหนดให้ ๑๗๐ คabin การควบคุมการเล่นให้เป็นไปตามกติกา โดยเน้นให้นักเรียนเกิดพัฒนาการทางด้านสุขภาพทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ เพื่อสร้างลักษณะนิสัยที่ดี การสาหร่ายกิจกรรมทางพลศึกษาให้นักเรียนรู้ก่อนลงมือปฏิบัติจริงและการเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมนั้นกับนักเรียนสำหรับเรื่อง การจัดทำวัสดุอุปกรณ์และการผลิตสื่อการเรียนในการสอนพลศึกษา การจัดกิจกรรมตามแผนการสอนให้ตรงตามเนื้อหา วัตถุประสงค์ทั่วไป และเหมาะสมกับวัยของเด็ก การจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีต่าง ๆ เช่น ความมั่นใจ เป็นนักกีฬา ความสามัคคี ความอดทน ฯลฯ การจัดกิจกรรมนวนภารต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น การแข่งขันกีฬาสี ฯลฯ เพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง การตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะ เป้องตัวของนักเรียน วิธีการตรวจสอบและประเมินความรู้ ความสามารถของนักเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) และการสอนซ้อม เสริมสำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓) มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔๔

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยทางการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ด้านกิจกรรมสร้างนิสัย

ข้อ	รายการความคิดเห็นต่อปัจจัยทางการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	t
๑.	การจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่นำไปได้อย่างเหมาะสม ภายในเวลาที่กำหนดให้ จำนวน ๑๒๐ คาบ	-๒.๖๗*
๒.	การจัดกิจกรรมตามคู่มือปฏิบัติกิจกรรมสร้างนิสัยได้เหมาะสมกับวัยของ นักเรียน และสอดคล้องกับสภาพของนักเรียน	-๔.๙๖*
๓.	การจัดกิจกรรมเพื่อฝึกให้นักเรียนกล้าพูดกล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้อง	-๒.๕๖
๔.	การจัดหัวข้อผลิตสื่อการเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อหา จุดประสงค์และ วัยของผู้เรียน	-๔.๕๔*
๕.	การนำกิจกรรมสร้างนิสัยไปสอดแทรกในการสอนเนื้อหาตามกลุ่มประสบการณ์	-๒.๘๙*
๖.	การจัดกิจกรรมลูกเลือ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง เช่น การเข้าค่ายพักแรม ^๑ การเดินทางไกล การบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม ฯลฯ	-๔.๕๔*
๗.	การจัดกิจกรรมภาษาต่างๆ หรือผู้บำเพ็ญประโยชน์เพื่อให้นักเรียน ^๒ ได้ฝึกปฏิบัติจริง เช่น การประกอบอาหาร การปั้นพยานาล การบำเพ็ญ ประโยชน์เพื่อส่วนรวม ฯลฯ	-๖.๗๗*
๘.	การตรวจสอบความรู้พื้นฐาน และทักษะเบื้องต้นของนักเรียนก่อนทำการสอน	๐.๙๗
๙.	วิธีการตรวจสอบและสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนด ไว้ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓)	-๔.๔๗*
๑๐.	การจัดกิจกรรมช้าหรือเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน จุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๓)	๒.๕๔*

จากตารางที่ ๔๔ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีความคิดเห็น
แตกต่างกันที่ระดับความมั่นใจสำคัญ .๐๑ ในด้านนี้ จำนวน ๘ เรื่อง คือ การจัดเนื้อหาและ
กิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่นำไปได้อย่างเหมาะสมภายในเวลาที่กำหนดให้จำนวน ๑๒๐
คาบ การจัดกิจกรรมตามคู่มือปฏิบัติกิจกรรมสร้างนิสัยได้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนและสอด
คล้องกับสภาพของนักเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อฝึกให้นักเรียนกล้าพูดกล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้อง

การจัดทำหรือผลิตสื่อการเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อหา จุดประสงค์และวัยของผู้เรียน การนำกิจกรรมสร้างนิสัยไปสอดแทรกในการสอนเนื้อหาตามกลุ่มประสบการณ์ การจัดกิจกรรมลูกเลี้ยงเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง เช่น การเข้าค่ายพักแรม การเดินทางไกล การบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม ฯลฯ การจัดกิจกรรมภาษาชาติ เนตรนาฏี หรือผู้บำเพ็ญประโยชน์เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง เช่น การประกอบอาหาร การปฐมพยาบาล การบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม ฯลฯ วิธีการตรวจสอบและสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๑) และการจัดกิจกรรมซ้ำหรือเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๑) สำหรับเรื่อง การจัดกิจกรรมเพื่อฝึกให้นักเรียนกล้าหาญกล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้อง และการตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะเบื้องต้นของนักเรียนก่อนทำการสอน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๙

แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ด้านการวัดผล และประเมินผล

ข้อ	รายการความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	t
๑.	วิธีการสร้างเครื่องมือสำหรับวัดผล เช่น ข้อสอบและแบบสัมภาษณ์ ฯลฯ	๑๒.๖๕*
๒.	การประเมินผลการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียนตามสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๑)	๓.๔๗*
๓.	วิธีการกรอกแบบประเมินผลลงในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๑)	๑.๘๔
๔.	ความเป็นอิสระในการคำนึงการวัดผล	๕.๗๕*

จากตารางที่ ๙ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับความปัจจัยสำคัญ .๐๙ ในด้านนี้ จำนวน ๓ เรื่อง คือ วิธีการสร้างเครื่องมือสำหรับวัดผล เช่น ข้อสอบและแบบสัมภาษณ์ ฯลฯ การประเมินผลการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียนตามสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๑) และความเป็นอิสระในการคำนึงการวัดผล สำหรับเรื่อง วิธีการกรอกแบบประเมินผลลงในสมุดประจำชั้น (ป.๐๒/๑) มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔๙

เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมสักษะณ์นัย ขั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ทุกด้านของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน

ลำดับ	ปัญหาการสอนกลุ่มสร้างเสริมสักษะณ์นัย	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูผู้สอน		<i>t</i>
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑.	ด้านความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการเรียนการสอน	๒.๕๔๕๗	๐.๙๙๖๖	๒.๔๕๓๘	๐.๙๙๖๖	๒.๔๙๙๒**
๒.	ด้านการบริหารและบริการ	๒.๕๖๖๓	๑.๑๘๑๗	๒.๕๘๙๕	๑.๙๙๖๓	-๐.๑๖๖๙
๓.	ด้านผู้ปกครองและชุมชน	๒.๕๐๕๗๑	๑.๐๙๕๙	๒.๕๘๔๔	๐.๙๔๖๖	๓.๖๗๖๑*
๔.	ด้านนักเรียน	๒.๕๑๙๙	๐.๙๗๒๕	๒.๕๐๗๔	๐.๙๕๐๕	-๑.๔๐๔๕
๕.	ด้านจิตย์ศึกษา	๒.๕๗๗๖	๑.๐๖๗๔	๒.๕๘๙๘	๐.๙๕๗๔	๒.๔๗๘๗**
๖.	ด้านพลศึกษา	๒.๕๖๘๙	๑.๐๕๗๙	๒.๕๖๗๖	๑.๐๔๙๐	๐.๔๙๙๑
๗.	ด้านดนตรี - นาฏศิลป์	๒.๕๒๖๖	๐.๙๙๐๖	๒.๕๖๗๕	๐.๙๙๗๒	๒.๔๙๙๕**
๘.	ด้านศิลปศึกษา	๒.๕๕๑๗	๑.๐๖๗๗	๒.๕๘๘๗	๑.๐๕๘๐	๒.๔๗๗๓**
๙.	ด้านกิจกรรมสร้างนัย	๒.๕๖๖๓	๐.๙๙๒๗	๒.๕๐๙๕	๑.๙๖๑๖	-๒.๔๓๗๖*
๑๐.	ด้านการรักและประเมินผล	๒.๕๗๘๗	๑.๑๗๗๒	๒.๕๗๒๒	๑.๙๙๖๗	๑.๔๐๙๕

*P .00

**P .05

จากตารางที่ ๔ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็นแตกต่างกับครูผู้สอนในด้านความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการเรียนการสอน ด้านผู้ปกครองและชุมชน ด้านจริยศึกษา ด้านดนตรี-นาฏศิลป์ ด้านศิลปศึกษา และด้านกิจกรรมสร้างนิสัย สำหรับด้านบริหารและบริการ ด้านนักเรียน ด้านพลศึกษา และด้านการวัดและประเมินผล มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ ๔ แนวทางในการแก้ไขปัญหาบางประการของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนชั้นปีก่อน-ศึกษาปีที่ ๗

ตารางที่ ๕

วิธีการจัดครุเข้าสอนประจำชั้นแต่ละชั้นของผู้บริหารโรงเรียน

วิธีการจัดครุเข้าสอนประจำชั้นแต่ละชั้น	จำนวน	ร้อยละ
ให้ครูเลือกกันเองตามความสมัครใจ	๑๔	๘.๗๕
ผู้บริหารโรงเรียนจัดให้ตามที่เห็นว่า เหมาะสม	๑๗๗	๙๓.๑๒*
ให้ครูสอนตามชั้น เช่น ครู ป.๑ ตามไปสอนชั้น ป.๒	๗๗	๘.๑๗
รวม	๑๙๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๕ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ เป็นผู้จัดครุเข้าสอนประจำชั้นแต่ละชั้นด้วยตน เองตามที่เห็นว่า เหมาะสม มากที่สุด คือ จำนวนร้อยละ ๙๓.๑๒ รองลงมา คือ ให้ครูเลือกกันเองตามความสมัครใจ ร้อยละ ๘.๗๕ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ การจัดครุเข้าสอนประจำชั้นแต่ละชั้นโดยให้ครูสอนตามชั้น เช่น ครู ป.๑ ตามไปสอนชั้น ป. ๒ มีจำนวนร้อยละ ๘.๑๗

ตารางที่ ๔๙

การจัดสรรงบประมาณและบริการสำหรับครู

การจัดสรรงบประมาณและบริการสำหรับครู*	จำนวน	ร้อยละ
ให้ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเดินทาง ค่าที่พัก ค่าอ้อมนัม ในกรณีไปอบรม	๑๐๗	๖๓.๗๗%
บริการอาหารกลางวันที่โรงเรียนฟรี	๓๓	๒๐.๖๗
จัดสหกรณ์และการให้กู้ยืมเงิน	๕๗	๓๕.๖๗
บริการอาหารในราคากู้	๙๐	๕๖.๖๕
ให้บุตรของครูเรียนในโรงเรียนฟรี	๔๑	๑๓.๑๓
ให้เงินประจำ月สำหรับจัดงานรื่นเริงสำหรับครูประจำปี	๑๖	๙๐.๐๐
บริการอาหารเข้าสำหรับผู้ที่เป็นครูเวรประจำวัน	๑๓	๘.๑๓
บริการด้านที่พักฟรี	๓	๑๖.๖
ให้เบิกเงินเดือนล่วงหน้าได้	๖	๓.๗๕
ไม่มีสวัสดิการ	๕	๓.๖๗

*ในแบบสอบถามให้ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ หมายลักษณะเป็นจริง

จากตารางที่ ๔๙ จะเห็นได้ว่า โรงเรียนได้จัดบริการและสวัสดิการให้แก่ครูในโรงเรียนในด้านการให้ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเดินทาง ค่าที่พัก ค่าอ้อมนัมในการไปอบรม มากที่สุด คือร้อยละ ๖๓.๗๗ รองลงมา คือ การจัดสหกรณ์และการให้กู้ยืมเงิน จำนวนร้อยละ ๓๕.๖๗ และที่มีน้อยที่สุด คือ การให้เบิกเงินล่วงหน้าได้ ร้อยละ ๓.๗๕

ตารางที่ ๕๐

วิธีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบและเข้าใจวิธีการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ของผู้บริหารโรงเรียน

วิธีประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

ประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑

จำนวน

ร้อยละ

ทำหนังสือชี้แจงแจกไปยังผู้ปกครอง	๗๙	๔๔.๗๘%
เชิญผู้ปกครองมาประชุม	๕๐	๓๑.๒๕
ไม่ได้แจ้ง โดยสอนไปตามหลักสูตร	๒๙	๑๗.๕๐
ไม่ได้แจ้ง เพราะสอนความต้องการของผู้ปกครอง คือ เน้นการอ่านออกเขียนได้ ทำเลขเป็น	๑๑	๖.๘๗
รวม	๑๖๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๕๐ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนใช้วิธีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบและเข้าใจวิธีการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ด้วยการทำหนังสือชี้แจงแจกไปยังผู้ปกครอง มากที่สุด คือร้อยละ ๔๔.๗๘ รองลงมา คือ การเชิญผู้ปกครองมาประชุมชี้แจง ร้อยละ ๓๑.๒๕ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารโรงเรียนไม่ได้แจ้งให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ เพราะสอนความต้องการของผู้ปกครองคือ เน้นการอ่านออกเขียนได้ ทำเลขเป็น จำนวนร้อยละ ๖.๘๗

ตารางที่ ๔

การหางบประมาณในการจัดกิจกรรมเฉลี่ยหลักสูตรในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียน

แหล่งค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมเฉลี่ยหลักสูตรในโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
จากเจ้าของ หรือผู้จัดการโรงเรียน	๑๑๐	๖๘.๙๕%
จากการบริจาคของคณะครุในโรงเรียน	๑๖	๑๖.๔๕
เงินบริจาคจากผู้ปกครอง ประชาชน ฯลฯ	๙	๕.๖๓
เงินที่เก็บสะสมไว้จากการจัดงานหารายได้ของโรงเรียน	๑๕	๕.๓๗
 รวม		
	๑๖๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีวิธีการหางบประมาณในการจัดกิจกรรมเฉลี่ยหลักสูตรในโรงเรียน ด้วยการของบประมาณจากเจ้าของโรงเรียน หรือผู้จัดการโรงเรียน มากที่สุด คือร้อยละ ๖๘.๙๕ รองลงมา คือ ให้คณะครุในโรงเรียนร่วมกับบริจาค มีจำนวนร้อยละ ๑๖.๔๕ วิธีการที่ผู้บริหารโรงเรียนใช้น้อยที่สุด คือ การขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง หรือประชาชน ให้ช่วยกับบริจาค มีเพียง ร้อยละ ๕.๖๓

ตารางที่ ๕๒

วิธีการจัดทำสื่อการเรียนสำหรับครูของผู้บริหารโรงเรียน

วิธีการจัดทำสื่อการเรียนสำหรับครู	จำนวน	ร้อยละ
หัดงบประมาณเฉพาะให้ในหมวดการเรียนการสอน	๒๕	๗๕.๖๗
จัดเฉพาะอุปกรณ์ที่จำเป็นให้ เช่น กระดาษ สี	๕๕	๑๔.๓๘
ให้เฉพาะหนังสือ คู่มือครู หรือแผนการสอน	๙๐	๒๐.๐๐%
รวม	๑๗๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๕๒ จะเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนจัดทำสื่อการเรียนสำหรับครู เช่น หนังสือ คู่มือครู หรือแผนการสอนให้เป็นจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๗๕.๖๗ รองลงมา คือ การเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นในการสร้างสื่อการเรียน เช่น กระดาษ สี มีจำนวนร้อยละ ๑๔.๓๘ และวิธีการจัดทำสื่อการเรียนสำหรับครูที่ผู้บริหารโรงเรียนใช้น้อยที่สุด คือ การหัดงบประมาณเฉพาะให้ในหมวดการเรียนการสอน ซึ่งครุสามารถมาเปิดไปใช้ได้ มีจำนวนร้อยละ ๒๐.๐๐

ตารางที่ ๕๓

สภาพการบรรจุครูเข้าสอนในโรงเรียน

สภาพการบรรจุครูเข้าสอนในโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
สามารถเลือกครูที่มีประสบการณ์หรือทักษะพิเศษตามที่ต้องการได้	๕๕	๗๐.๐๐
ไม่สามารถเลือกบรรจุครูได้ตรงตามความต้องการ	๗๕	๑๑.๔๕
สามารถเลือกบรรจุครูได้ตรงตามความต้องการ เป็นบางโอกาส	๙๕	๑๘.๗๕%
รวม	๑๗๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๕๓ จะเห็นได้ว่า ใน การบรรจุครูเข้าสอนในโรงเรียนนี้ ผู้บริหารโรงเรียนสามารถเลือกบรรจุครูได้ตรงตามความต้องการ เป็นบางโอกาส มีจำนวนมากที่สุด คือ

ร้อยละ ๔๕.๗๖ รองลงมา คือ สามารถเสือกรูที่มีประสบการณ์หรือหักหงษ์เคียงด้วยที่ต้องการได้ มีจำนวนร้อยละ ๓๐.๐๐ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ไม่สามารถเสือกรูได้ตรงตามความต้องการ มีจำนวนร้อยละ ๑๙.๒๕

ตารางที่ ๔๔

วิธีการเสริมสร้างเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ครูในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียน

วิธีการเสริมสร้างเพิ่มพูนความรู้แก่ครู	จำนวน	ร้อยละ
สั่งครูเข้ารับการอบรม	๗๗	๔๕.๖๗*
ให้สอบเพิ่มวุฒิ	๔๗	๒๕.๖๗
ลาศึกษาต่อ	๑๓	๘.๑๓
จัดประชุมอบรมทางวิชาการภายในโรงเรียน	๗๐	๓๘.๗๘
ไม่จัดให้ เพราะครูต้องสอนนักเรียนเป็นประจำ	๓	๑.๘๗
รวม		๑๖๐ ๙๐๐,๐๐

จากตารางที่ ๔๔ จะเห็นได้ว่า การเสริมสร้างเพิ่มพูนความรู้แก่ครู ที่ผู้บริหารโรงเรียนใช้มากที่สุด คือ การสั่งครูเข้ารับการอบรม มีจำนวนร้อยละ ๔๕.๖๗ รองลงมา คือ การให้สอบเพิ่มวุฒิ จำนวนร้อยละ ๒๕.๖๗ และไม่ได้จัดให้ เพราะครูไม่มีเวลาว่าง เนื่องจากต้องสอนนักเรียนเป็นประจำ มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ ๑.๘๗

ตารางที่ ๔๔

การขอความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ ในการใช้หลักสูตร
ประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๗ ของผู้บริหารโรงเรียน

หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือในการใช้หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียนไกลกันหรือโรงเรียนในกลุ่มเดียวกัน	๙	๕๐.๖๗
สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ	๒๖	๑๗.๕๐
หน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด	๗๙	๕๙.๗๘%
ไม่มีหน่วยงานใดให้ความช่วยเหลือ	๔๔	๒๗.๕๐
รวม		๑๖๐ ๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔๔ จะเห็นได้ว่า เมื่อโรงเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร
ประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๗ โรงเรียนได้รับความช่วยเหลือ จากหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด
มากที่สุด คือ ร้อยละ ๕๙.๗๘ รองลงมา คือ ไม่ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานใด
จำนวนร้อยละ ๒๗.๕๐ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ การได้รับความช่วยเหลือจากโรงเรียน
ไกลกัน หรือโรงเรียนในกลุ่มเดียวกัน ร้อยละ ๕๐.๖๗

ตารางที่ ๔

วิธีการช่วยเหลือครูที่ยังไม่ใช้วิธีการสอนให้บรรลุผลตามหลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช ๒๕๒๑ ของผู้บริหารโรงเรียน

วิธีการช่วยเหลือครูให้ใช้วิธีการสอนที่เอื้อต่อหลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
ประชุมชี้แจง หรือส่งเข้าอบรม	๙๐๙	๖๘.๙๓%
ให้ศึกษาค้นคว้า ทำความรู้ในเรื่องที่ไม่เข้าใจ	๔๐	๒๕.๐๐
ไม่ต้องแก้ไข ถ้าหากสอนนักเรียนอ่านออก เขียนได้ ทำเลขเป็น	๑๑	๖.๖๖
รวม	๑๔๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนช่วยเหลือครูที่ไม่ใช้วิธีการสอน
ให้บรรลุผลตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ด้วยการประชุมชี้แจง หรือส่งเข้ารับ
การอบรม เป็นจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๖๘.๙๓ รองลงมา คือ การให้ศึกษาค้นคว้า
ทำความรู้ในเรื่องที่ไม่เข้าใจ จำนวนร้อยละ ๒๕.๐๐ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ผู้บริหาร
โรงเรียนไม่แก้ไขปัญหาดังกล่าวซึ่ง ถ้าหากครูผู้นั้นสามารถสอนนักเรียนให้อ่านออก เขียนได้
และทำเลขเป็น จำนวนร้อยละ ๖.๖๖

ตารางที่ ๕๙

วิธีการช่วยเหลือครูที่มีปัญหาทางวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียน

วิธีการช่วยเหลือครูที่มีปัญหาทางวิชาการ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหารโรงเรียนแนะนำเอง หรือให้ครูวิชาการแนะนำ	๘๙	๔๔.๖๓%
ให้คณาจารย์ร่วมกันแก้ปัญหา	๗๗	๓๐.๖๓
เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ หรือส่งครุเข้ารับการอบรม	๗๘	๒๓.๗๔
รวม	๑๖๘	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๕๙ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียน ช่วยเหลือครูที่มีปัญหาทางวิชาการ เช่น ใช้แผนการสอน คู่มือครุ ไม่เป็น ไม่เข้าใจการรับและประเมินผล รวมทั้งการกรอกแบบฟอร์มตามแบบ ป.๐๒ ด้วยการแนะนำด้วยตนเอง หรือมอบให้ครูวิชาการเป็นผู้แนะนำมากที่สุด คือร้อยละ ๔๔.๖๓ รองลงมา คือ การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ หรือส่งครุเข้ารับการอบรม มีจำนวนร้อยละ ๒๓.๗๔ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ การให้คณาจารย์ร่วมกันแก้ปัญหา มีร้อยละ ๒๓.๖๓

ตารางที่ ๔๔

วิธีการหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ของผู้บริหารโรงเรียน

วิธีการหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตร
ประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑

จำนวน ร้อยละ

เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร	๕๖	๗๕.๐๐
ศึกษาจากเอกสารหลักสูตร	๕๖	๕๗.๗๕%
ใช้ประสบการณ์การเป็นครูของตนเอง	๑๘	๑๑.๖๕

รวม ๗๖๐ ๗๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔๔ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียน หาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ด้วยการศึกษาจากเอกสารหลักสูตรมากที่สุด คือ ร้อยละ ๗๕.๐๐ รองลงมา คือ การเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร มีจำนวนร้อยละ ๕๗.๗๕ และผู้บริหารโรงเรียนที่ใช้ประสบการณ์การเป็นครูของตนเอง มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ ๑๑.๖๕

ตารางที่ ๔๙

วิธีการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียน

วิธีการแก้ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
เสนอต่อเจ้าของโรงเรียน หรือผู้จัดการโรงเรียน	๓๗	๒๓.๗๗
ผู้บริหารโรงเรียนแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง	๑๗	๑๐.๖๗
มอบหมายให้ครุวิชาการและครุผู้สอนเป็นผู้แก้ไข	๑๕	๙.๓๓
ขอความร่วมมือจากทุกฝ่าย	๙๑	๕๑.๘๘%
รวม		๗๖๐ ๙๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔๙ จะเห็นได้ว่า เมื่อวิธีการทางการบริหารงานวิชาการเกิดขึ้น ผู้บริหารโรงเรียนจะแก้ปัญหาดังกล่าวด้วยการขอความร่วมมือจากทุกฝ่าย ตั้งแต่เจ้าของโรงเรียน ผู้จัดการโรงเรียน ครุ และศัวผู้บริหารเอง เป็นจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๕๑.๘๘ รองลงมา คือ การเสนอปัญหานั้นต่อเจ้าของโรงเรียน หรือผู้จัดการโรงเรียน มีจำนวนร้อยละ ๒๓.๗๗ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารโรงเรียนมอบหมายให้ครุวิชาการ หรือครุผู้สอนเป็นผู้แก้ไข มีเพียงร้อยละ ๙.๓๓

ตารางที่ ๖๐

วิธีการหาความรู้เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของกลุ่มสร้าง
เสริมลักษณะนิสัยของครูผู้สอน

วิธีการหาความรู้ของครู	จำนวน	ร้อยละ
หาความรู้ด้วยตนเองจากหนังสือ เอกสารต่าง ๆ	๔๔	๒๕.๔%
เข้าร่วมประชุม อบรม	๙๐	๕๙.๑%
ถามผู้บริหารโรงเรียน หรือครุวิชาการ	๔๗	๒๗.๓%
สอนไปตามความเข้าใจของตนเอง	-	-
รวม	๑๔๑	๑๐๐.๐%

จากตารางที่ ๖๐ จะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนมีวิธีการหาความรู้เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร
ให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยด้วยการเข้าร่วมประชุม อบรม
มากที่สุด ต่อร้อยละ ๕๙.๑% รองลงมา ต่อ การหาความรู้ด้วยตนเองจากหนังสือ เอกสาร
ต่าง ๆ ร้อยละ ๒๕.๔% และถามผู้บริหารโรงเรียน หรือครุวิชาการ มีจำนวนน้อยที่สุด ต่อ
ร้อยละ ๒๗.๓%

ตารางที่ ๖๙

วิธีแก้ไขปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์การสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยของครูผู้สอน

วิธีการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์การสอน	จำนวน	ร้อยละ
sslah.เงินศิร. Wong S. Choo	๓๖	๒๐.๔๕
ของบประมาณจากเจ้าของโรงเรียน	๑๐๘	๖๗.๗๖
ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียนให้นำมา	๒๙	๑๖.๔๔
ครูประดิษฐ์สุขเนยอง	๓	๑.๗๗
รวม	๑๗๖	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๖๙ จะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนมีวิธีการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์การสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้วยการของบประมาณจากเจ้าของโรงเรียน มากที่สุด คือ ร้อยละ ๖๗.๗๖ รองลงมา คือ การsslah.เงินศิร. Wong S. Choo ร้อยละ ๒๐.๔๕ และวิธีการแก้ไขปัญหาตั้งกล่าวที่ครูผู้สอนใช้น้อยที่สุด คือ การประดิษฐ์สุขเนยอง มีเพียงร้อยละ ๑.๗๗

ตารางที่ ๖๒

วิธีการแก้ไขปัญหาผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมสักษณะนิสัยของครูผู้สอน

วิธีการแก้ไขปัญหาผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ	จำนวน	ร้อยละ
ซึ่งจงให้ผู้ปกครองเข้าใจและเห็นความสำคัญของกลุ่มสร้างเสริมสักษณะนิสัย	๑๑๘	๖๗.๐๔%
สอนไปตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๙ ทุกกลุ่มประสบการณ์	๔๙	๒๓.๔๖%
สอนเน้นกลุ่มประสบการณ์อื่นให้มาก	๑๕	๘.๔๒%
ไม่สอนกลุ่มสร้างเสริมสักษณะนิสัย	๑	๐.๕๗%
รวม	๑๗๒	๑๐๐.๐๐

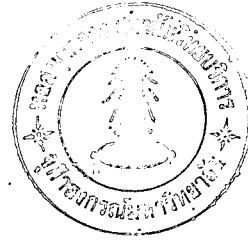
จากตารางที่ ๖๒ จะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนแก้ไขปัญหาผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมสักษณะนิสัย ด้วยการทำความซึ่งจงให้ผู้ปกครองเข้าใจ และเห็นความสำคัญของกลุ่มสร้างเสริมสักษณะนิสัย มากที่สุด คือร้อยละ ๖๗.๐๔ รองลงมา คือสอนไปตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๙ ทุกกลุ่มประสบการณ์ ร้อยละ ๒๓.๔๖ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ การแก้ไขด้วยการไม่สอนกลุ่มสร้างเสริมสักษณะนิสัย มีเพียงร้อยละ ๐.๕๗

ตารางที่ ๖๗

วิธีการแก้ไขนักเรียนที่ไม่ผ่านจุดประสงค์เชิงพุทธกรรมกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย
ในสมุดประจำชั้นของครูผู้สอน

วิธีการแก้ไขนักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์เชิงพุทธกรรม	จำนวน	ร้อยละ
สอนซ้อมเสริมและจัดกิจกรรมนั้นๆ	๑๙๖	๖๕.๙๙%
มอบให้ครู ป.๔ ในปีการศึกษาต่อไปเป็นผู้สอน หรือมอบให้ เป็นภาระของครูใหญ่	๑๕	๕.๔๕%
ไม่ต้องแก้ไข ถ้านักเรียนผ่านจุดประสงค์ ๖๐ % แล้ว	๗๘	๑๐.๔๖%
ขอความร่วมมือจากทุกฝ่าย หัวครูใหญ่ ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน	๒๗	๗.๕๔%
รวม	๓๗๖	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๖๗ จะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนแก้ไขปัญหานักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์
เชิงพุทธกรรมในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ด้วยการสอนซ้อมเสริมและจัดกิจกรรมนั้นๆ ๗
มากที่สุด คือร้อยละ ๖๕.๙๙ รองลงมา คือ การขอความร่วมมือจากทุกฝ่าย ตั้งแต่ครูใหญ่
ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนให้ร่วมกันแก้ปัญหา มีร้อยละ ๕.๔๕ และการมอบให้ครู ป.๔
ในปีการศึกษาต่อไปเป็นผู้สอนหรือมอบให้เป็นภาระของครูใหญ่ มีน้อยที่สุด เพียงร้อยละ ๕.๔๕

ตารางที่ ๖๘

วิธีการแก้ปัญหาหนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนของครูผู้สอน

วิธีการแก้ปัญหาทางการเรียนของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
เขียนจดหมายแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ	๙๐	๔๕.๔๕%
ขอความร่วมมือจากเจ้าของโรงเรียน ครูใหญ่ คณะครุในโรงเรียน	๗๕	๓๙.๘๙
ไปเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อหาสาเหตุ	๕๕	๒๓.๕๕%
การขันนักเรียนคนนั้นให้มากขึ้น	๒	๐.๙๕
รวม		๑๗๖ ๙๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๖๘ จะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนมีวิธีแก้ปัญหาทางการเรียนของนักเรียน ด้วยการเขียนจดหมายแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ มากที่สุด คือร้อยละ ๔๕.๔๕ รองลงมา คือ ไปเยี่ยมนักเรียนที่บ้านเพื่อหาสาเหตุ จำนวนร้อยละ ๒๓.๕๕ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ การขันนักเรียนคนนั้นให้มากขึ้น ร้อยละ ๐.๙๕

ตารางที่ ๖๔

วิธีการแก้ไขปัญหาการไม่ได้รับความร่วมมือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรก่อให้เกิดร้าว
เสื่อมลักษณะนี้ส่วนของครูผู้สอน

การแก้ไขปัญหาการไม่ได้รับความร่วมมือ^๑
ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จำนวน ร้อยละ

คำแนะนำการแต่งตั้งผู้ดูแล	๑๗	๗.๓๙
รายงานให้เจ้าของโรงเรียน หรือครูใหญ่ทราบ	๔๙	๒๓.๗๐
ศึกษาสาเหตุที่คณาจารย์และผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ	๑๒๒	๖๙.๓๘
รวม	๑๗๖	๙๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๖๔ จะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนแก้ไขปัญหาคณาจารย์และผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในกลุ่มสร้างเสื่อมลักษณะนี้ส่วน ด้วยการศึกษาสาเหตุที่คณาจารย์และผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือมากที่สุด คือร้อยละ ๖๙.๓๘ รองลงมา คือ การรายงานให้เจ้าของโรงเรียนหรือครูใหญ่ทราบ ร้อยละ ๒๓.๗๐ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ครูผู้สอนดำเนินการจัดกิจกรรมนั้นแต่เพียงผู้เดียว ร้อยละ ๗.๓๙

ตารางที่ ๖๖

วิธีการแก้ไขปัญหาการขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรมของครูผู้สอน

การแก้ไขปัญหาการขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
ใช้เงินส่วนตัว	๑๕	๘.๕๒
ของบประมาณจากเจ้าของโรงเรียนหรือผู้จัดการโรงเรียน	๑๐๙	๖๑.๔๗%
เรียกจากนักเรียน ผู้ปกครอง	๒๗	๑๕.๗๔
แล้วแต่ผู้บริหารโรงเรียนจะดำเนินการ	๓	๑.๗๐
จัดกิจกรรมอื่นทดแทน	๕	๔.๕๕
ทำเท่าที่สามารถจะทำได้	๔	๒.๙๗
หารายได้จากการจัดงานในโรงเรียน	๔	๒.๒๒
ไม่จัดกิจกรรมนั้น	๖	๓.๔๑
รวม	๑๗๖	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๖๖ จะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนมีวิธีแก้ปัญหาการขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรมด้วยการของบประมาณจากเจ้าของโรงเรียนหรือผู้จัดการโรงเรียน มากที่สุด ร้อยละ ๖๑.๔๗ รองลงมา คือ เรียกจากนักเรียน ผู้ปกครอง ร้อยละ ๑๕.๗๔ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ปล่อยให้เป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนจะดำเนินการ ร้อยละ ๑.๗๐

ตารางที่ ๖๗

วิธีการแก้ปัญหาการสอนไม่ทันตามกำหนดการสอนของครุผู้สอน

วิธีการแก้ปัญหาการสอนไม่ทันตามกำหนดการสอน	จำนวน	ร้อยละ
สอนชดเชยในวันหยุด	๕๗	๓๐.๗๗
สรุปกิจกรรมที่คล้ายกันเข้าด้วยกัน	๗๐๗	๖๐.๘๐%
เว้นไว้ให้ครุ ป.๔ สอนในปีการศึกษาหน้า	๔๒	๖.๘๒
สอนในช่วงพักหรือเลิกเรียน	๓	๐.๗๐
สอนในช่วงโภงวิชาสื่อ	๑	๐.๔๗
รวม		๑๗๙
		๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๖๗ จะเห็นได้ว่า ครุผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาการสอนไม่ทันตามกำหนดการสอนด้วยการสรุปกิจกรรมที่คล้ายกันเข้าด้วยกันมากที่สุด คือร้อยละ ๖๐.๘๐ รองลงมา คือ สอนชดเชยในวันหยุด ร้อยละ ๓๐.๗๗ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ สอนในช่วงโภงวิชาสื่อ ร้อยละ ๐.๔๗

ตารางที่ ๖๘

วิธีการแก้ปัญหา การขาดแคลนภูมิอครู แผนการสอน ปัจจัยของการรับและปรับเปลี่ยนผลของครุผู้สอน

วิธีการแก้ปัญหาการขาดแคลนภูมิอครู แผนการสอน ฯลฯ	จำนวน	ร้อยละ
จัดซื้อเอง	๓๗	๒๑.๐๒
ขอจากเจ้าของโรงเรียน	๖๖	๓๗.๕๐
ใช้ร่วมกับเพื่อนครู	๗๒	๔๐.๙๙%
ขอจากหน่วยศึกษาภูมิภาค	๑	๐.๕๗
รวม		๑๗๙
		๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๖๘ จะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนแก้ปัญหาการขาดแคลนคู่มือครุ แผนการสอน คู่มือการวัดและประเมินผล ด้วยการใช้รวมกับเพื่อนครุ มากที่สุด คือร้อยละ ๕๐.๙๑ รองลงมา คือ ขอจากเจ้าของโรงเรียน ร้อยละ ๗๗.๕๐ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ขอจากหน่วยศึกษาภูมิภาค ร้อยละ ๐.๔๗

ตารางที่ ๖๙

วิธีการแก้ปัญหา การไม่สามารถสอนศิลป ดนตรี-นาฏศิลป และพลศึกษาของครูผู้สอน

วิธีการแก้ปัญหาการไม่สามารถสอนวิชาในกลุ่ม

จำนวน ร้อยละ

สร้างเสริมลักษณะนิสัย

ให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

๖ ๕๐.๔๑

แลกซึ่งความคิดเห็นกับครุคนอื่นที่สอนเป็น

๑๓๗ ๗๗.๔๕

สอนวิชาอื่นแทนวิชาเหล่านี้

๑๘ ๑๐.๒๓

พยายามสอนให้เป็น โดยขอคำแนะนำจากครุคนอื่น

๑๑ ๖.๒๕

ศึกษาจากคู่มือครุ และแผนการสอน

๔ ๒.๒๗

รวม

๑๓๗ ๙๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๖๙ จะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนแก้ปัญหาการไม่สามารถสอนศิลป ดนตรี-นาฏศิลป และพลศึกษา ด้วยการแลกซึ่งความคิดเห็นกับครุคนอื่นที่สอนเป็น มากที่สุด คือร้อยละ ๗๗.๔๕ รองลงมา คือ สอนวิชาอื่นแทนวิชาเหล่านี้ ร้อยละ ๑๐.๒๓ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ การศึกษาจากคู่มือครุ และแผนการสอน ร้อยละ ๒.๒๗